

ilerici YURTSEVER gençlik

21

8 EYLÜL 1976

250 Kuruş

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

11 EYLÜL ŞİLİ HALKI VE GENÇLİĞİ İLE DAYANIŞMA GÜNÜ'NDE, TÜRKİYELİ İLERİCİ. YURTSEVER GENÇLER OLARAK. ŞİLİ HALKINA VE GENÇLİĞİNE DAYANIŞMA SELAMLARIMIZI İLETİRİZ.

HER ÜNİVERSİTE ŞİLİ İLE DAYANIŞMANIN BİR MERKEZİ OLMALIDIR !

11 EYLÜL 1973 TARİHİNDE KANLI BİR DARBE İLE HALK BİRLİĞİ HÜKÜMETİNİ DEVİREN ŞİLİ'Yİ BİR TOPLAMA KAMPINA ÇEVİREN FAŞİST GENERALLER ÇETESİNİN ULUSARARASI DÜZEYDE SOYUTLANMASI İÇİN, ŞİLİ HALKI VE GENÇLİĞİYLE DAYANIŞMA EYLEMLERİMİZİ YÜKSELTELİM!

HER ÜNİVERSİTEDE, HER OKULDA, HER YURTTA TOPLANTILAR DÜZENLİYEREK FAŞİST CUNTAYI LANETLİYELİM!

ALLENDE'LERİN CORVALAN'LARIN, NERUDA'LARIN VİCTOR JARA'LARIN VE DAHA BİNLERCE YURTSEVERİN KATİLİ FAŞİST PİNOCHET CUNTASINA KARŞI VERİLEN SAVAŞIM, AYNI ZAMANDA EMPERYALİZME, ABD EMPERYALİZMİNE KARŞI SAVAŞIMDIR, DOLAYISİYLE TÜRKİYE'DEKİ YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİNE KARŞI SAVAŞIMDIR.

GERİCİ GÜÇLERİN YASALAŞTIRMAK İSTEDİĞİ DGM'NE KARŞI SAVAŞIMIDIR.

KAHROLSUN FAŞİST ŞİLİ CUNTASI

KAHROSUN ABD EMPERYALİZMİ

YAŞASIN ŞİLİ HALKININ FAŞİZME KARŞI SAVAŞIMI

(Yazısı 11. sayfada)



SAVAŞA KARŞI BARIŞ, SÖMÜRÜYE KARŞI SAVAŞ

Bundan 37 yıl önce 1. Eylül. 1939'da faşist Alman orduları Polonya'ya saldırdı. II. Dünya savaşının başlama tarihi olan bugün, dünya barışsever güçlerince **«Barış Günü»** olarak kutlanmaya başlandı. Bugün 35 ülkeden milyonlarca barışseverin, ilerlemenin baş düşmanı emperyalist savaşlara karşı mücadele bayrağını açtığı gündür.

1976'nın eylül ayında, yani tam 37. yılında **Dünya Barış Günü** ilk kez Türkiye'de yığınsal bir biçimde kutlandı.

Barış günü sadece İstanbul'da değil, işçi sınıfının yoğun olduğu İzmir, Adana, Ankara, Bursa, Zonguldak, Hatay, Diyarbakır gibi illerde de yığınsal biçimde kutlanmıştır.

İstanbul'daki kutlama töreni, yığınsal demokratik örgütlerce düzenlendi. **İKD, İGD, TÜTED TÖB-DER, İSTANBUL BAROSU, TMMOB, KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ, T. YAZARLAR SENDİKASI** gibi örgütlerden oluşan Tertip Komitesi'nin Barış Günü programı saat 16.00'da Harbiye Şehir Tiyatrosu'nda barış konulu bir açık oturum ile başladı. Konuşmacı olarak katılan; Ali Sirmen, Reha İsvan, Aziz Nesin, Orhan Apaydın; dünya barışı, barış savaşımı üzerine görüşlerini belirtmişlerdir. Akşam programı ise 20.30'da Açıkhava Tiyatrosunda binlerce kişinin katılımıyla başlamıştır.

Böylesi önemli bir günde barışseverlerin sesi daha bir gür çıkıyor. Barış uğrunda savaş yükseliyor. Barışın korunması, savaşın getirdiği yıkımların önüne geçilmesi, kalıcı bir dünya barışının sağlanması yolunda ilerici insanlık eylemlerini geniş boyutlara vardırıyor.



İlerici Gençler Derneği ve İlerici Kadınlar Derneği adına Simonov'a çiçekler verilirken.

1 .Eylül. 1976 Türkiye barışseverleri için bu günün önemi daha da büyüktür. Açıkhava tiyatrosunda toplanan binlerce insandan tek bir ses yükseliyordu, **«Savaşa karşı barış, sömürüye karşı savaş!» «Barış için elele»** sloganları yayılıyordu. Savaş kışkırtıcılarının, silah tekellerinin suratlarına çarpa çarpa, İGD ve İKD korosunun söylediği marşlar, barış gecesine ayrı bir renk katıyordu.

Gecenin en önemli bölümü ise Sovyet Yazarlar Birliği Sekreterlerinden **KONSTANTİN SİMONOV**'un barışçı güçlere seslenmesiydi. Okuduğu **«Bekle beni geleceğim»** şiirinden sonra yaptığı konuşmada, 1. Eylül Dünya Barış Günü'nü Türkiye'de kutlamaktan duyduğu memnunluğu belirtti. İnsanlığın yokolmasına neden olacak nükleer bir savaşın çıkmaması için, tüm dünya barşsever güçlerinin elele vermesinin zorunluluğunu belirtti. Sözlerini **«YAŞASIN BARIŞ»** diye bitiren Simonov geceye katılanlar tarafından sevgiyle alkışlandı. Gece okunan türküler, marşlar, şiirler ve kapanışta böylesi bir günü kutlama olanağı sağlayan Türkiye işçi sınıfının, ölümsüz ozanı **NAZIM HİKMET**'in **«TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA SELAM»** şiirinden bestelenen marş binlerce kişi tarafından söylenerek bitirildi.

Barış savaşımı bu gece ile, bu gün ile bitmiş değildir kuskusuz. Barış uğrundaki savas hergün, hayatın her alanında devam edecektir. Sömürüsüz ve savaşsız bir dünya kuru'ana dek .Türkiyeli ilericiler, demokratlar, insanseverler; barışçı, yaşanası bir dünya için, faşistlerin, gericilerin, emperyalistlerin savaş kışkırtıcı politikalarını uygulamalarına fırsat vermeyelim.

İşbirlikçi büyük burjuvazinin, barısı tehdit eden silahlanma yarışını durdurması için, savaş kışkırtıcı, militarist, şoven politikava son vermesi icin barışsever güçler elele vermelidir.



EMPERYALİST, GERİCİ, SİYONİST, GÜÇLER, KANLI ELLERİNİZİ LÜBNAN'DAN ÇEKİN !

17 aya yakın bir zamandır süren Lübnan'daki iç savaş bugün kanlı katliamlara dönüştü. Her gün yüzlerce insan ölüyor, yaralanıyor, sakat kalıyor. Savaş tüm şiddetiyle sürüp gidiyor. Savaşın gözler önüne serdiği tablo ise tüyler ürpertici. 30.000 den fazla ölü, 100.000'e yakın yaralı ve sakat...

Lübnan'da süregelen olaylar, emperyalizmin ve onun bölgedeki çıkarlarının savunucusu işbirlikçilerinin, gerici çevrelerin genelde Ortadoğu'daki ilerici güçlere, özelde ise Lübnanlı ilericilere ve Filistin halkına saldırısından doğmuştur. Emperyalistlerin, yerli ortaklarının ve siyonistlerin bu saldırılarının amacı, Filistin Direnme Hareketini kırmak, Ortadoğu'yu patlamaya hazır bir barut fıçısı haline getirmektir.

Filistin Ulusal Hareketinin emperyalizme karşı savaşının uzun bir geçmişi vardır. İngiliz emperyalistlerinin I. Dünya Savaşında işgal ettiği topraklarını geri almak için zorlu bir savaşa girişti Filistin halkı. İngiliz emperyalistleri Eylül 1917 De Balfour bildirisiyle Filistin toprakları üzerinde bir yahudi devleti kurulması için yahudilere vaadde bulundu. 1930'larda başlayan silâhlı ayaklanma, 1936'dan sonra geniş kitlelerini katılımıyla ulusal kurtuluş mücadelesi niteliği alır. Ancak İngiliz emperyalizminin, işbirlikçilerinin, yerli gericilerin bu mücadeleyi bölerek yenilmesine neden oldular.

Topraklarına yahudilerin yerleştirilmesine karşı direnen Filistinliler hunharca katledildiler. 14 Mayıs 1948'de İngiliz emperyalistleri Filsitin'i terkettiler. Arkasından aynı yıl, Ben Gurion İsrail devletinin kurulduğu ilân edildi. Ve Ortadoğu'daki ilk savaş bir gün sonra Mısır - İsrail arasında başladı. Bu tarih, Filistin halkının yakın Arap ülkelerinde çadırlarda göçmen hayatı yaşamaya başladığı tarihtir. Ürdün, Lübnan, Suriye, Mısır'da yaşamlarını sürdüren Filistin halkına 1956-67-73 Ortadoğu savaşları kurtuluşu getirememiştir

Filistin halkı, yurduna kavuşmak, ulusal ve sosyal kurtuluşunu gerçekleştirmek için 1960'lardan sonra daha üst düzeyde örgütlenmeye başladı. Örgütlenmenin ilk aşamalarındaki sağlıksız unsurlar mücadelenin olgunlaşmasına paralel olarak yokolup gittiler. Mücadeleyi amacından saptırma hareketlerine girişen küçük-burjuva anarşist unsurların, çabaları emperyalistlerin ekmeğine yağ sürdü. 1973 Arap-İsrail savaşından sonra Filistin Direnme Hareketi, birkaç küçük anarşist grubun dışında ulusal bir örgüt niteliğinde olan **Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ)**'nce temsil edilmeye başladı.

Bu örgütlenme döneminden sonra F.K.Ö. İsrail militaristlerine karşı tutarlı ve etkili bir ulusal kurtuluş mücadelesine girişti. Bu haklı mücadele, başta Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler olmak üzere tüm ilerici dünya kamuoyunun maddî, manevî desteğini sağladı. Bunun en somut örneği, F.K.Ö.'nün Birleşmiş Milletler'de temsilidir.

Filistin Direnme Hareketinin kurtuluş mücadelesi yolunda kazandığı başarılardan korkan emperyalistler, siyonistler, gerici arap çevrelerinin tezgâhladığı tasfiye girişimleri günümüzde daha da yoğunlaştı. Buna örnek olarak 1970 Eylül'ünde Ürdün'de Kral Hüseyin'e bağlı kuvvetlerin yaptıkları katliamlar hâlâ hatırlardadır. Bu girişimler özellikle F.K.Ö.'nün Filistin halkının ulusal kurtuluşunu sosyal kurtuluşa dönüştürme politikasını benimsemesinden sonra olagelmiştir. Bunun da temel nedeni, gerici Arap çevrelerinin çıkarlarının tehlikeye girmesidir. Suriye'nin Lübnan'a müdahalesini de bu açıdan değerlendirmek gerekir. Suriye yöneticilerinin belirttiği gibi müdahalenin amacı Lübnan'daki iç savaşa son vermek olamaz. Bu müdahale Lübnan ilerici hareketinin birliğini parçalamaya, Filistin halkının kırımına yöneliktir Emperyalist siyonist çevrelerin değirmenine su taşıyan Suriye'nin bu tutumu dünya demokratik kamuoyunda sert bir şekilde eleştirilmiştir.



Filistin direnme hareketinin doruk noktasına ulaştığı Tel el-Zaatar savunması ulusal kurtuluş hareketleri tarihinde önemli bir yer tutacaktır. Lübnan'da bugün ilerici güçlerin birliği sorunu, uzun süreli bir ulusal kurtuluş savaşına dönüşme yolunda pekişiyor. Filistin halkının geleceğinde önemli bir nokta olan uluslararası dayanışma güçleniyor, gelişiyor.

Türkiye ilerici gençliği olarak, şanlı Tel el-Zaatar direnişinde hayatlarını kaybeden Filistinli kardeşlerimizi saygıyla anıyor, Tel el-Zaatar'da 3000 kişinin hayatına mal olan katliamı nefretle karşılıyor ve tüm Türkiye ve dünya ilericilerinin, demokratlarının, insanseverlerinin, barışsever güçlerinin Filistin halkıyla dayanışmasını selâmlıyoruz.

YAŞASIN YİĞİT FİLİSTİN HALKININ ULUSAL VE SOSYAL KURTULUŞ SAVAŞIMI.

Ankara'da 1 Eylül Dünya Barış Günü'nü halkımıza daha geniş bir biçimde duyurmak için MADEN-İŞ, DEVRİMCİ-TOPRAK-İŞ, TÜS-DER, TÖB-DER, İKD ve İGD Ankara Şubelerinin katılımıyla geniş bir afişleme yapılmıştır. Gerekli izin belgeleri alındığı halde 15 İGD üyesi gözaltına alınmıştır.

İstanbul'da ise 7 İGD üyesi gözaltına alınmıştır. Büyükada'da yakalanan dört İGD üyesine karakolda dayak atılmış, ağıza alınmayacak küfürler edilmiştir. Ayrıca, Fındıkzade'de İGD üyesi bir genç işçiye Kocaeli Yurdu'ndan çıkan faşistler saldırmışlardır.

İTÜ YÖNETİCİLERİNİN AMACI NEDİR?

Biz, İTÜ'nün gece bölümünde okuyan, güzdüz çalışan öğrencileriyiz. Öğrenimimizi ancak çalışarak sürdürebiliyoruz. İTÜ yönetimi okul yeniden açılırken gece bölümü öğrencilerinin gündüz derse devam etmesi kararını almıştır. Bu durumda ne kadar güç bir seçim yapmak zorunda olduğumuz açıktır. Ya öğrenime devam edemiyeceğiz ya da işimizi bırakmak zorunda kalacağız. İkinci şıkta, özünde, gelirimizi etkileyeceğinden öğrenime devam etmemizi zorlaştıracaktır. Bu kararın bizce bir tek amacı vardır. O da gece bölümü öğrencilerinin büyük bir bölümünü tasfiye etmektir.

Ayrıca bir başka karar da, öğrencileri 6 haftalık öğrenimden sonra iki sınav dönemi için üst üste sınava girme zorunda bırakmaktadır.

Bu uygulamanın da amacı kısa yoldan öğrencivi tasfiyeye yöneliktir. Gerçek öğrenim süresi 15 hafta olmasına karşın önce 10 haftaya, sonra da 6 haftaya indirilmiştir. Geçen yaz döneminde sık sık faşist saldırılarla derslerin engellendiği bir durumda yönetim bu sürede öğrenim yapıldığını iddia edebilir mi?

Kamuoyuna, sık sık «öğrencilerin lehinde» kararlar aldığını açıklayan yönetim, acaba bu kararlarla bizim çıkarlarımızı nasıl gözetmiştir?

Öğrencilerin haklı demokratik istekler doğrultusunda verecekleri mücadeleyi şimdiden kamuoyu gözünde mahkûm etmeyi amaçlayan yönetim bu tip açıklamalarla gerçekleri gözardı ediyor.

Bu haksız uygulamaları, İTÜ öğrencilerinin kabul edemiyecekleri açıktır. Bu uygulama aynı zamanda öğrenciler açısından kışkırtıcı bir nitelik taşımaktadır. Alınan bu kasıtlı kararlar düzeltilmezse, İTÜ yönetimi sorumluluğunu öğrencilere yükleyemez!

İTÜ'lü İlerici-Yurtsever gece bölümü öğrencileri





İGD

İGD, ŞİLİ HALKI VE GENÇLİĞİ İLE DAYANIŞMA İÇERİSİNDEDİR

BAKİ TEMEL SAÇLI
İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra sosyalist sistemin ortaya çıkması, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketinin gelişmesi, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımlarının yükselmesi sonucu hareket sahası giderek daralan ve çöküş süreci hızlanan emperyalist kapitalist sistemin, yokoluşunu bir süre daha geciktirebilmek için çeşitli yöntemlere başvurduğunu, geri kalmış ülkelerdeki işbirlikçilerini ayakta tutmak için askerî komplolar düzenlediğini görüyoruz. 11 Eylül 1973 yılında Şili'de düzenlenen kanlı faşist darbe bunların ne ilkidir ne de sonuncusudur. Şili halkına ve onun en yiğit oğullarına, kızlarına karşı barbarca saldıran gerici güçler, Şili'deki ilerici süreci durdurmak için ülkeyi bir kan deryasına çevirmekten geri kalmadılar. Şili'deki ilerici sürecin ise canlı bir geçmişi vardı. Ama bu şanlı tarih içerisinde. 17 Ekim 1970 tarihinin özel bir önemi vardır. Çünkü, yıllardır birliğini güçlendiren işçi sınıfı ve onun etrafında kenetlenen emekçi halk, 17 Ekim 1970 tarihinde iktidara ayağını dayamış oluyordu.

Yıllar boyu Şili işçi sınıfının ve emekçi halkının tekellere ve oligarşiye karşı vermiş olduğu savaşım, 17 Ekim 1970 tarihindeki seçimlerde Allende başkanlığındaki Halk Birliği'nin hükümet olması ile yeni bir boyut kazanmış oluyordu. Allende başkanlığındaki Halk Birliği Hükümeti, ülkeyi bütün alanlarda demokratikleştirmek, emperyalizme, özellikle ABD emperyalizmine karşı ulusal cepheyi güçlendirmek için köklü önlemler almaya başladı. Bu önlemlerin başında, Şili'nin döviz kaynağının 4/5'ini oluşturan bakır madenlerinin millileştirilmesi, tekellerin elindeki sektörün devlete aktarılması, toprak reformunun derinleştirilmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi geliyordu. Yine bu dönemde, üniversitelerin ulusal gelişmeye gerçek anlamda katılmalarına yönelik önlemler alındı. Eğitimin demokratikleştirilmesine, eğitim reformunun uygulanmasına, tüm gençliğin ve öğrencilerin gereksinimlerinin karşılanmasına yönelik uygulamalara geçildi. Diğer ülkelerle olan ilişkilerde, bağımsız ve barıştan yana bir politika izleniyordu.

Şili'deki ilerici sürecin gelişmesini sağlayacak olan bu önlemler elbetteki emperyalist güçlerin, uluslararası tekellerin zararına işlemekteydi. Özellikle ABD Hükümeti, Latin Amerika'da —onların deyimiyle «arka bahçe»de— sosyalizmi amaçlayan bir ülkeyi görmek istemiyordu. Bu amaçla, Şili'deki ilerici süreci durdurmak için çaba harcıyorlardı.

İlk olarak, Şili'yi ekonomik abluka altına almaya, çeşitli sabotajlar ve aşağılık oyunlar düzenlemeye başladılar. Örneğin, dünya pazarında bakırın fiyatını düşürerek, Şili'nin gelirinin büyük kısmını oluşturan bakır ihracatında büyük kayıplara yolaçtılar. Ülkenin kredi kaynaklarını önleyip, toplumdaki gerici unsurları kışkırtarak suni bir karışıklığa sürüklediler ve bu arada mao'cu, troçkist, goşist unsurları büyük ölçüde kullandılar. Emperyalist güçlerin, yerli işbirlikçilerinin, bunların değirmenine su taşıyan bozguncu akımların ortak çabaları ile 11 Eylül 1973 tarihinde Pinochet'in liderliğindeki faşist Generaller çetesi kanlı bir darbe ile Halk Birliği Hükümetini devirdi.

Darbeden hemen sonra gerici emperyalist güçlerin, uluslararası tekellerin yararına işleyen bir politika izlenmeye başlandı. Ücretler dondurulup fiyatlar serbest bırakıldı; yabancı sermaye üzerindeki tüm kısıtlamalar kaldırıldı. Şüphe ettikleri kişileri bile sorgusuz kurşuna dizen, iğrenç katliamlar tüm demokratlar, ilericiler, yurtseverler üzerinde uygulanageldi. Fakat bütün bunlara rağmen kahraman Şili halkı yeni yeni savaşım yöntemleri bularak toplumun ilerleme sürecinin durmamasını, ileriye doğru yolalmasını sağlamak için özverili çalışmalar içerisine girdiler.

Faşist darbeden sonra uygulanan gerici politikadan, doğal olarak Şili halkı kadar, Şili gençliği de etkilenmiştir. Özellikle, işçi sınıfının savaşım çizgisi ile sıkıca bağlanan ilerici gençlik, faşist Pinochet cuntasının en önemli hedeflerinden birisi durumundadır. Çünkü, Şili işçi sınıfı ve dünya gençlik hareketi ile dayanışma içerisinde savaşım vermekte olan Şili gençliğinin gerici güçler için en büyük tehlike teşkil ettiği, ilerici gençliğin şu duyurusu ile apaçık kanıtlanmaktadır: **«Bizim nerede olduğumuzu soruyorsanız, söyleyelim: Her spor ve kültür klübüne, her fakülteye gidin, bizleri bulacaksınız! Çünkü biz gençliğiz! Bizi öldürmek mi istiyorsunuz, gençliği öldürürsünüz!»**

Bugün Şili gençliği ve onun örgütleri, çok güç koşullar altında faşizme ve gericiliğe karşı savaşmaktadır. Bir yandan gençliği, onun önderlerini faşist terörden korumak gerekirken, diğer yandan gençlik kitlesiyle somut bağlarını genişletmek sorunu sürekli kendisini dayatmaktadır. Bu nedenle, çok çeşitli savaşım biçimlerine başvurulmaktadır Örneğin, spor kulüplerinde, kültür kulüplerinde çalışmalar yapmak, halkın biraraya geldiği bayram günlerinden yararlanmak ve bu arada Şili Gestapo'su DINA'ya hiçbir şey sızdırmamak!...

Emperyalist güçler, uluslararası tekeller, yerli işbirlikçileri, CIA ve DINA, Şili'deki demokratik savaşıma sadece kanlı terör politikası ile karşı çıkmamaktadır. Gerici güçler, mao'cu, troçkist goşist ve bunların karışımı bozguncu akımları besleyerek Şili halkı ve gençliğinin demokratik savaşımını kundaklamaya çalışmaktadır. Bu konuda, Şili Üniversite Federasyonu Başkanlar Konseyi Başkanı ve UÖB Yardımcılarından **Alejandro Rojas** şunları söylemektedir: **«Bunların bugün Şili'de varlıklarını koruyamadıklarını belirtmek gerek. Askerî istihbaratın ve ajanların sızmasıyla bunlar örgütsel varlıklarını devam ettiremediler. Örneğin MİR, ajanların faaliyetleriyle tamamen yok oldu. Korkunç bir şey, çünkü, onların için-**

(Devamı 11. sayfada)

İGD ANKARA ŞUBESİ: "İŞÇİ SINIFININ YOLUNDA İLERİ"



İGD

Son günlerde yoğunlaşan faşist baskılar ve cinayetler üzerine İGD Ankara Şubesi basına bir açıklama yapmıştır. İGD Ankara Şube Başkanı Cüneyt Ergün imzasıyla yapılan açıklamada şöyle denmektedir:

Emperyalist güçlerin, işbirlikçi büyük burjuvazinin, büyük toprak ağalarının sözcüsü, gerici faşist karması MC, geniş emekçi yığınlar üzerindeki baskı ve terörü her geçen gün yeni boyutlar kazanarak artmaktadır. Gün geçmiyorki, bir ilericinin, yurtseverin, demokratın, sosyalistin ölüm haberi duyulmasın, işçilere, köylülere, öğrencilere, aydınlara, öğretmenlere, demokratik kuruluşlara saldırılar düzenlenmesin.

Emperyalizmin derinleşen bunalımı ile ekonomik çıkmaz içine giren dışa bağlı egemen güçler, halkımızın işçi sınıfının öncülüğünde yürüttüğü, bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelesi karşısında kurtuluşu açık faşizmde görmektedirler.

Hayatın her alanındaki faşist saldırıların artmasına karşın, emekçi halkımızın, ilerici yurtseverlerin işçi sınıfının öncülüğündeki savaşımı giderek yükselmekte, daha geniş yığınlara malolmaktadır.

Türkiye işçi sınıfının ileri demokrasi yolunda sendikal-siyasal birliğini sağlamak için uğraş veren DİSK sağdan ve «sol»dan gelen her türlü gerici ve bozguncu girişimlere karşın güçleniyor. İşçi sınıfı hareketi toplumsal muhalefetin başını çekiyor.

Gençlik, işçi sınıfının emperyalizme, faşizme, gericiliğe, sovenizme ve sömürüye karşı verdiği kavganın içindedir. Halkımızın bu zorlu savaşımında, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinde gençlik, asgari ilkeler temelindeki en geniş yığınsal birliğini sağlayarak üzerine düşen görevi yerine getirecektir.

Anti-faşist, anti-emperyalist mücadeledeki yerini almak için kurulan İlerici Gençler Derneği Ankara şubesi, gençliğin birlikteliğini bozmak isteyen her türlü saldırıya karşı çıkacak, maceracı, bozguncu ve işçi sınıfına ters her türlü sapık akımın karşısında yerini alacaktır.

GENÇLİK ULUSAL VE SOSYAL KURTULUŞ SAVAŞIMINDA İŞÇİ SINIFININ YANINDADIR,

DÜNYA GENÇLİĞİ ANTİ-EMPERYALİST DAYANIŞMA, BARIŞ, DOSTLUK İSTİYOR.

KAHROLSUN EMPERYALİZM, KAHROLSUN FAŞİZM.

FAŞİST VE GOŞİST BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ

SAFFET CAN
İGD ZONGULDAK ŞB. BŞK.



İGD

Sınıf mücadelesinin yeni yeni boyutlar kazandığı dünyamızdan, Türkiye soyutlanamaz. Aynı gelişim ve ayrışma süreci ülkemizde de kendini gösteriyor. Hem de olanca hızı ile.

Ülkemizde işçi sınıfı ve diğer emekçi katmanlar hızlı bir nitel, nicel değişimin içersindedir. Bu süreç, hainlerle yurtseverlerin ayrışması, ilericilerle gericilerin savaşımı, tarih tekerinin döndüğü yönde gelişiyor. Her şeyin sahibinin kendileri olduğunu gün gün daha iyi kavrayan emekçiler, emek düşmanlarının da yeni yeni yöntemler geliştirdiğini biliyorlar Bozguncular örneği, önümüzde en somut burjuva taktiğinin biridir. Sermayenin finanse ettiği emek düşmanı düzeni sürdürmek için beslediği bozguncu yuvaları, faşisti, NATO'cusu, toprak ağaları, işbirlikçisi ile kol kola girmiş durumda karşımızda duruyor. Olanca güçleri ile karşı devrime **moloz yetiştiriyorlar**. Burjuvazi ile yarış ediyorlar. Ama bu bozgun yatakları, bazı iyi niyetli arkadaşları hainliğe katmaya güçleri yetmiyor. Her gün yeni yeni arkadaşlar zinciri kırıyor, anti-emperyalist mücadeleye daha aktif katılıyorlar. Çünkü belirli şart ve zaman içinde bir sorunun bir cevabı vardır. Tıpkı suyun 100 derecede kaynayıp buhar olması gibi, tarihi gelişimidir bu. Kapitalizm içinden sosyalizm çıkacaktır. Kafalarını duvardan duvara vursalar da çıkacaktır

Ülkelerini vurguculardan temizlemiş olan yurtseverlerin şanlı mücadele tarihlerine baktığımızda, sol adına konuşan birçok ayrı ayrı kafalar olduğunu görüyoruz. Ama mücadelenin sonuna damgasını vuranların, bunlarla olan savaşı burjuvaziden ayırmadıklarını da görüyoruz. Tüm bu tehlikeler, «sosyalist» maskeli burjuva ajanlarının ayak oyunları, ülkemiz emekçileri için de bir baş belâsı, savaş hedefleridir.. Ancak bu çıban başlarını görmek yetmez, meselenin bilincine varabilmek de zorunludur. Onların geçmişte ve hâlâ sürdürdükleri hastalıklı yöntemlerle bu savaşım kazanılamaz.

Gençlik, özellikle İGD ne yapacağını biliyor. Amaçları doğrultusunda yürütegeldiği savaşımı daha da geliştirmek için, gençliği; yobazlardan, faşistlerden, Mao'cu Troçkist vb. sapık akımlardan ne olduğu bilinmezlerden kurtarmak için mücadele ediyor. İşçi-köylü-öğrenci tüm gençliğin kol kola kenetlenmesi ve emperyalizm ile onun uşaklığını o ya da bu biçimde yapanlara karşı sürdürülen şanlı mücadelede yerini alıyor.. Tıpkı Nazım'ın dediği gibi: **«O duvarınız vız gelir bize, vız.»**

Genç arkadaşlar:

Uyanıklılığı elden bırakmayalım. Dostlarımızın da birçok kez vurguladığı gibi, kandırılmış üç-beş kişiyi kazanacağız diye yığınlara bağlarımızı zayıflatmayalım. Mücadele yolu uzun vadeli ve kalıcı başarılar elde edilerek geçildiği sürece geriye dönüş mümkün olamaz. Sabırla ve bıkmadan her türlü jurnalcilikle savaşı daha da güçlendirelim. Dedikoduculukla, ispiyonla, ne İGD'nin, tüm gençlerin bir çatı altında toplandığı «gençlik federasyonu» için, gençliğin doğru yoldaki kurtuluş savaşımı önlenemiyecektir. İGD çatısı altında birlik, anti-emperyalist dayanışma, barış ve dostluk için, ulusal bağımsızlık için topraklarımızdaki harp ocaklarının söndürülmesi için ve öteki demokratik istemlerimiz için İLERİ!.. Yolumuz işçi sınıfının yoludur. Bizi bu yoldan ne faşist zulüm, ne de goşist propoganda ve saldırı alıkoyamaz!



MADEN-İŞ 3. BÖLGE TEMSİLCİSİ VURAL ATİS

İŞÇİ SINIFI "KENDİ YOLUNDA YÜRÜYEN GENÇLİĞİ" GÖZBEBEĞİ GİBİ KORUYACAKTIR!



1 — Ege bölgesi Türkiye'nin sayılı işçi yataklarından birisidir Ege bölgesinde işçi sınıfının yoğunlaşması ve gelişmesi hakkında okuyucularımıza kısaca bilgi verir misiniz?

1 — Türkiye'nin sanayileşme süreci içerisinde, Ege Bölgesi'nin önemli bir yeri bulunmaktadır. İşçi sınıfının mücadelesinde de, Ege'li işçilerin önemli atılımları olmuştur. 1909 yılında Karaburun civa işletmelerinde topluca işi bırakarak grev uygulamasına geçen maden işçilerinin direnişini bastırmak için, Osmanlı Hükümeti'nin donanmasının en güçlü zırhlılarından birini bu bölgeye gönderdiği hatırlanırsa, Ege'deki etkin mücadelenin çok gerilere kadar uzandığı görülecektir.

İşgal ve ulusal kurtuluş yıllarında da, demiryolu işçileri, tütün işçileri gıda sanayii işçileri, haberleşme, posta, basın işçileri, sendikaları veya bölgesel örgütleri ile, bir yandan emperyalist tekellerden oluşan işverenlerle mücadele ederken diğer taraftan, çeşitli eylemlerle, bağımsızlık savaşına doğrudan katılımlarda bulunmuşlardır.

Sanayileşme günümüzde, İzmir'den içerilere doğru uzanmakta, Manisa, Uşak, Aydın, Denizli ve Balıkesir illerinde, önemli birikimler görülmektedir. Böylece, tarım kesiminden ve küçük burjuvazinin bir bölümünden gelen katılımlarla, işçi sınıfı hızla gelişmekte, bütün bölgelerde başarılı eylemler verilmektedir. Kısaca denebilir ki, başta İzmir olmak üzere, bütün Ege Bölgesi çok hızlı bir proleterleşme sürecine girmiştir.

İzmir'de, gıda, tekstil, çimento ve madeni eşya sanayii işkollarında kurulu birkaç büyük işyeri dışında, işçiler, genellikle orta ve küçük çaptaki üretim birikimlerinde çalışmaktadırlar. Bu dağıtım, sendikal mücadelede bazı güçlükler getirmektedir. Buna karşın, işçi sınıfının belli yerleşim bölgelerinde yaygınlaşması, siyasal etkenliğini ve ortak eylemler uygulayabilme olanaklarını yükseltmektedir.

İzmir'de DİSK birkaçı hariç yaklaşık bütün işkollarında örgütlenmiş bulunmaktadır. Önümüzdeki günlerde yeni kuruluş ve katılımlarla örgütlerin tamamlanacağına, yerleşmiş sendikalarımızın da ,içinde bulundukları yoğun çalışmalar sonucunda daha bir güçleneceklerine inanıyoruz.

2 — DİSK'in ulusal ve uluslararası planda etkinliği giderek artıyor. İşçi sınıfı devrimci sendikal birliğini DİSK'in çatısı altında gerçekleştirmek için dirimsel bir savaşımın içerisindedir. Uluslararası işçi hareketinin birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 MAYIS BAYRAMI'NIN ülkemizde DİSK'in önderliği altında yığınsal bir biçimde kutlanması işçi sınıfının birliğinin gerçekleşmesi doğrultusunda önemli bir adımdır. 1 MAYIS işçi gösterisinin İZMİR bölgesindeki yansıması ve yankıları nasıl olmuştur?

2 — İşçi sınıfı, kitlesel ve sınıfsal ekonomik mücadelesinin yanısıra düşünce alanında da, etken bir mücadele vermek zorundadır. Burjuvazinin yıllardan beri çalışan insanların kafalarına yerleştirmeye çalıştığı sömürüve dayanak sağlayan teslimiyetçi düşünceyi yenmek gerekmektedir.

İşçi sınıfının niceliksel birikimi, günümüzde, böylesine bir nitelik değişimine kaynaklk etmektedir.

Faşizmin azgınlaştığı bir dönemde, DİSK'in «Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin» belgisiyle kutladığı 1 MAYIS İŞCİ BAYRAMI, bütün yurt düzeyinde olduğu gibi, İzmirde'de, birçok gerçeğin daha iyi anlaşılmasına neden olmuştur.

Artık, salt ücret pazarlığı ile sürdürülmek istenen uzlaşmacı sendikacılık iflâs etmektedir.

Artık, işçi sınıfının gücünü, burjuvazinin, emperyalist tekellerin hizmetine sunma yarışındaki sarı sendikacılık kesin yenilgiye uğratılmak üzeredir.

Artık, kapitalizmin, faşizm ve emperyalizmin karşısında uluslararası işçi sınıfı dayanışmasını ayrılmaz bir savaşım bütünlüğü içerisinde bulundurmak doğrultusundaki DİSK'in devrimci ilkelerine ters düşen bütün akım ve örgütler, ya bu gerçeği kabul edecekler, ya da çaresizlik içerisinde silinip gideceklerdir. 1 MAYIS işçi bayramının, ülkemizde DİSK'in önderliğinde yığınsal bir biçimde kutlanması, MC partilerine ve onların temsil ettikleri çıkar gruplarına, bundan böyle bir takım aritmetik hesaplarla, demokratik hakların çiğnenemeyeceğini, işçi sınıfı bütünlesmesinin önlenemeyeceğini ve Anayasa'ya aykırı girişimlerin kolayca sonuca ulaştırılamayacağını göstermiştir.

Azgınlaşan faşizm, açık ya da kapalı bütün yan desteklerine rağmen, işçi sınıfının kararlı mücadelesi karşısında, mutlaka yenilgiye uğratılacağını bir kez daha görmüştür. Demokratik kuruluşlar arasındaki dayanışma ve güçbirliği pekişmiş DİSK'in itici gücü, bu örgütlerce de, daha yakın işbirliğine neden olacak biçimde benimsenmiştir.

Bir Mayıs'ın temelinde işçi mücadelesi ve kanı, sermayenin zülmü vardır. 1 Mayıslar yeryüzündeki her değişimin izini taşırlar. Kitlesel 1 Mayıslar emperyalist askerî işgal altındaki Türkiye'de kutlanmıştır. 1921-1922 yıllarının 1 Mayıslarında işçiler, emekçiler, öncü örgütlerin çağrısına cevap vermiş ve bu büyük günü cephede, cephe gerisinde ve işgal altındaki kentlerde gösteriler düzenliyerek kutlamışlardır. Ulusal Kurtuluş zaferinin kazanımları üzerine oturan burjuvazi kendi iktidarını kurmak ve sağlamlaştırmak için emekçi halka baskılar yaparak toplumsal kurtuluş mücadelesini önlemek için zora ve teröre başvurmuş ve dünya işçilerinin birlik ve dayanışma ve mücadele günü olarak kutlanan 1 Mayıs, 1925 yılında amacından saptırmak istemiş ve «Bahar ve Çiçek Bayramı» olarak ilân etmiştir.

Dünyanın üçte birinde kapitalizm tarihin çöplüğüne atıldı. Sosyalizm kuruldu. Ulusal Kurtuluş savaşları emperyalizmin soygun ve yağma alanlarını sınırladı. İleri derecedeki gelişmiş kapitalist ülkelerdeki örgütlü işçi hareketlerinin kazanımları, kapitalist sistemin buhranını derinleştirirken, demokratik iktidar alternatifini ortaya koydu. Türkiyede ve dünyada emekçi halkların bu üçlü mücadelesi siyasal güçler dengesinin bağımsızlık demokrasi barış toplumsal ilerleme ve sosyalizm lehine değiştirdi. Türkiye İşçi sınıfının 1976'da 1 Mayıs'ı kutlama olanağı veren de işte bu güçler dengesinin kapitalizm ve emperyalizm aleyhine değişmesidir.

1 Mayıs Günü Türkiye işçi sınıfı MC'de somutlanan faşizm tehlikesine karşı ilerici, emekçiden yana demokratik ve ulusal bir iktidar isteğini haykırdı. 1 Mayıs Günü DİSK'in öncülüğünü yaptığı işçi sınıfımız sömürüsüz ve baskısız bir toplum özlemi için gücünü ortaya koymuş bunu son Bursa mitinginde «D.M.G.'NE HAYIR» kampanyasında daha da somutlaştırmıştır. 1 Mayıs Günü geniş işçi kitleleri dünya işçi sınıfı ve halklarıyla birliğini ve dayanışmasını dile getirirken Şili'de, İspanya'da, Brezilya'da ve başka ülkelerde demokrasi ve özgürlük isteyen emekçi kardeşlerine onur vermiştir.

İşte ülkemizde de tam 55 yıl sonra 1 Mayısın kitlesel ve coşkun bir şekilde kutlanmasını örgütleyenin DİSK olması genel gelişimin içinde düşünülmelidir. 1 Mayıs özellikle V. Genel Kurulu'ndan yana dış ilişkilerini hızla geliştiren DİSK'in uluslararası işçi dayanışması karşısında tutarlı ve olumlu tutumunu en somut bir şekilde belirttiği bir gün olmuştur. Kısaca 55 yıllık aradan sonra 1 Mayısı ilk defa örgütlü ve disiplinli şekilde kutlayan DİSK günümüzde ve gelecekte etkin gücünün ne olduğunu ortaya koymuştur.

3 — İşçi-gençlik dayanışmasının hem tarihsel, hem de pratik zorunluluğu apaçıktır. Bu konuda neler düşünüyorsunuz?

3 — Dünya iki karşıt sistemin siyasal ve ideolojik olarak sürdürdüğü bir mücadeleye tanık oluyor. Dünyanın geleceği ve halkların kaderi bu mücadelenin sonucuna bağlıdır. Dünya hızla değişiyor, sosyalist sistem, insanlığa bütün dünyaya güçlülüğünü gösteriyor. Kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketi hızla gelişiyor. Ulusal kurtuluş hareketleri büyük boyutlar kazanıyor. Emperyalist sistem gittikçe geriliyor ve saldırganlaşıyor. Bilimsel ve teknolojik devrim gün geçtikçe etkisini duyuruyor. İşte bütün bunlar dünyanın geleceğini ve halkların kaderini etkilemekte, dünya nüfusunun çoğunluğunu teşkil eden gençlik de bunları daha çabuk duymakta, toplumsal harekette gelişmeye paralel olarak gençliğin sorumlulukları da artmaktadır. Dünyada gençler faşizme, emperyalizme, sömürüye ırk ayırımına karşı bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinde başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkın yanında hızla yeralıyor. Anti-faşist anti-emperyalist cephenin oluşmasında büyük rol oynuyorlar. Ülkemiz dünyanın, Türkiye gençliği de dünya gençliğinin bir parçasıdır. İşte İşçi-Gençlik dayanışmasına da bu açıdan bakacağız, bu zorunludur.

Ülkemiz emperyalizme bağlı geri kalmış bir ülkedir Ülkemiz gençliği de, kapitalizmin bu çarpık gelişmesinden daha fazla etkilenmekte, hızla oluşan anti-faşist, anti-emperyalist cepheye katılmaktadır. Gençlik hareketi ülkemizde, emperyalist bağımlılığa işbirlikçi burjuvaziye ve gerici çevrelere karşı verilen sınıf mücadelesinin, ulusal özgürlük demokrasi ve toplumsal ilerleme mücadelesinin yakın organik bir parçasıdır. Bu mücadelelerinin başında işçi sınıfı gelir. Gençlik hareketi diğer toplumsal hareketler gibi işçi sınıfının gelişen ve güçlenen mücadelesinin belirleyici etkileri üzerinde daha büyük boyutlar kazanmaktadır. Gençlik işçi sınıfının dışında ayrı bir geleceğe sahip değildir. Bu nedenle gençlik işçi sınıfına sonuna dek güvenmek, onun yol gösteriliciği altında kendi mücadelesini geliştirmek ve onunla birleşmek zorundadır. İşte bütün bunları gözönüne aldığımız zaman işçi-gençlik dayanışmasının nasıl bir önem kazandığı ortaya çıkmaktadır.

İşçi-gençlik dayanışması işçi sınıfının birliğinden geçer. Gençlik hareketini işçi sınıfının öncülüğü altında geliştirme ve onun siyasi hattına bağlı kılma ilkesinin hayata geçirilmesi işçi-gençlik dayanışmasının somutlaştırılmasıdır. Bu ilkeyi teorik alandan çıkarıp pratik hale getirmektir. İşçi-gençlik dayanışması gençliğin, işçi sınıfının çelik disiplinine uymasiyle pratikleşir. İşçi sınıfı başta olmak üzere emekçi halkımızın emperyalizme, faşizme karşı verdiği mücadelede yanında ve yolunda yürümekle sağlanır. İşçi sınıfının grev ve direnişlerine onur vermek, yığınsal gösterilerine disiplinli ve örgütlü olarak katılmak, işçi-gençlik dayanışmasının hayata geçirilmesidir. İlerici gençliğin bu yolla işçi sınıfından öğreneceği çok şeyler vardır.

Bugün gençliğin arasında geçici de olsa maceracı unsurların yer alması ve gençliğin işçi sınıfı hareketinden ayrı kalması, işçi-gençlik dayanışmasının hayata tam anlamıyla uygulanamayışındandır. Bugün gençlik hareketine daha ileri bir politik bakış açısı kazandırmak ve yanlış eğilimleri yoketme mücadelesi, işçi-gençlik dayanışmasını hayatın her alanında geliştirmeye ve yaygınlaştırmaya bağlıdır. Genel gençlik hareketini işçi sınıfının yakın ve uzak hedefleriyle birleştirecek, eşgüdümlü hale getirecek bir eylem düzeyi yaratmak pratikte işçi sınıfı hareketinin sendikal ve politik birliğinden yana bir tutum izlemek, işçi-gençlik dayanışmasını bugünkü somut adımlarını oluşturmaktadır. İşte 1 Mayıs bunun en yakın ve somut örneğidir.

İşte gençlik hareketi işçi sınıfının birliğinden yana olmak bu birliği engelleyen bölücü akımlara karşı durmak işçi sınıfının yolundan yürümek emekçi halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin yanında yer almakla işçi-gençlik dayanışmasının boyutlarını genişletecek bağımsızlk, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinde etkin rol alabilecektir.

4 — Mao'cu, Troçkist, goşist gibi işçi hareketine ters olan akımlar gençlik hareketlerini işçi sınıfı ve emekçi halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluşu yolundan saptırmak için var güçleriyle çalışmaktadırlar. Faşist, gerici, saldırılara fedakârca göğüs geren gençlik aynı zamanda bu bozguncu maceracı, unsurlarla da savaşmak zorundadır. Bu konudaki düşüncelerinizi açıklar mısınız?

4-İşçi sınıfı hareketine ters olan bu akımların ne olduğunu uzun uzun anlatmaya gerek yok. Bunlar Şili'de faşist PİNOCHET cuntası ile işbirliği yapmaktadır. Portekiz'de açıktan açığa gericilerle elele vererek ilerici devrimci güçlere saldırmışlardır. Angola örneğinde olduğu gibi A.B.D.

Devamı 11. sayfada



DİRENİŞTEKİ MİGROS İŞÇİLERİ:

"TEKNİK-İŞ'İ İŞVERENE KABUL ETTİRME SAVAŞIMIMIZ SÜRECEK"

• Direnişin kaçıncı günündesiniz? Direnişe geçmenizin temel nedenleri nelerdir?

Direnişin 4. günündeyiz. Temel nedenleri, Pak-sat-iş, Şirketin kurduğu bir sendika. Teknik-İş ise DİSK'e bağlı, sınıfımızın gerçek sendikal örgütü. Bizi satan, bizi kapalı kapılar ardında bir başımıza bırakan sarı Pak-Sat-İş'ten istifa edip Tekniş-İş'e geçtik. Bir buçuk aydır örgütlenme çalışmalarımız sürüyor. İşveren sendika değiştirmeye öncülük eden önce 7, sonradan 14 arkadaşımızın (17 madde ve 13. madde gibi anti-demokratik maddelere dayanarak) İş akitlerini fesh etti. Onları kapı dışarı attı. Çeşitli mağazalarda çalışan arkadaşları sürmeye başladı.



24.8.1976 gününde 40 arkadaşımız (17 mağaza ve iki merkez depodan) işverenlerle görüşmek istedi. Fakat işveren görüşmeye yanaşmadı. Aynı gün saat: 21.00 de direnişi başlattık.

• İşverenden somut talepleriniz nedir?

En başta işten atılan arkadaşlarımızın tekrar işe alınması, sendikal baskının kaldırılması, işten çıkarmaların durdurulması, sendikamız TEKNİK-İŞ'in işverence kabulü...

• İşyerinde yaş ortalaması tahminen ne kadar? Genç işçilerin daha başka sorunları var mı?

Yaş ortalaması otuz civarında. Sorunlarımız tamamen aynı.

• Direnişe tüm işçiler katılıyor mu? Katılmayanların katılmama nedenleri?

Migros'un 600 işçisinden 500'ü Teknik-İş üyesi. Geriye kalanlar ise işveren yanlısı bir kaç kişi ve tehdit edilerek çalıştırılanlar.

• Direnişiniz diğer sendika ve işyerlerince destekleniyor mu? İşçi arkadaşların moralleri nasıl?

Şimdiye dek iki işyerinden işçi arkadaşlar dayanışma için geldiler. Maden-İş sendikası direnişimizi etkin bir biçimde destekliyor. Bu gün onlar da gelecek.

• İşçi-gençlik dayanışması hakkında ne düşünüyorsunuz?

Bu konuda bizim tecrübemiz yetersizdir. Genç arkadaşlarımızla, herhangi bir gençlik örgütü ile ilişkilerimiz olmadı. İlerici Gençler Derneğinden (İGD) genç arkadaşlar direnişimiz başladığından bu yana bizi bir an yalnız bırakmadılar. Eylemimizde bizi sürekli desteklediler, destekliyorlar. Korosuyla arkadaşlarımızın morallerini yükseltiyorlar.

• Peki, bu arada adına maocu, troçkist, goşist denilen işçi sınıfına ters sapık akımlardan direniş yerine gelen oldu mu? Bunlar hakkında ne düşünüyorsunuz?

Geçenlerde bir iki tanesi geldi. Sendikamızın aldığı kararları İGD'li arkadaşlar titizlikle uyguladıkları halde, bu sapıklar sendikamıza küfür etmeye başladılar. Astığımız pankartlardaki bazı sloganların yanlış olduğunu, bizlerin bir şey bilmediğini, bu yüzden bizi bilinçlendirmeye (!) geldiklerini söylediler. Bu bozguncuları aramıza almadık. Kendilerine bir daha direniş yerine gelmemelerini söyledik. İşçi sınıfını tanımayan ve onun birliğini bozmaya kalkışan her soydan her boydan bozguncuya aramızda yer yoktur.

• Direnişin şu andaki durumu nedir?

İşveren, birlik ve dayanışmamızı kırmak için çeşitli oyunlara başvuruyor. Direniş yerindeki işçi arkadaşların ailelerine baskı yapıyor. Toplum Polisini üzerimize salıyor. Depoda 23 arkadaş polis baskısıyla çalıştırılıyor. Ama ne yaparsa yapsın Migros işçisinin sendikal mücadelesini bastıramayacak.

İGD ANKARA ŞUBESİ

UDA İŞÇİLERİ İLE

DAYANIŞMA İÇİNDEDİR

Ankara İGD şubesi, grevlerinin 10. gününde UDA Kollektif Şirketi işçileriyle birlikteydi. Grevdeki diğer işyerlerinde çalışanlar, AST ve İGD üyeleri UDA işçilerinin mücadelelerinde yanlarında olduklarını somutladılar. Grev yeri bayram yeriydi sanki. Marşlar söyleniyor, sloganlar atılıyor, işçilerle omuz omuza halaylar çekiliyordu. AST, «GREV» tablosunu canlandırırken, işçiler coşkuyla alkışlıyorlardı. Bu arada gazetemiz muhabiri de grevdeki işçilerle kısa bir söyleşide bulundu.



Ankara'lı ilerici gençler, UDA işçileri ile omuzomuza.

— Greve gitme nedenlerinizi ve grevin başlamasını anlatır mısınız?

— Patronla Toplu Sözleşme görüşmelerine oturduk. Biz 7.75 TL. ücret zammı istedik. Patron ancak 80 Kş. veririm dedi. Bunun üzerine arkadaşları greve hazırladık. Daha sonra patron 4.50, 4.50 vermeyi kabul etti. Bir kısım arkadaşlar tecrübesizliklerinden bununla yetinelim dediler Fakat patronun samimi olmadığını, yanıldıklarını çabuk anladılar. Patron bu defa ücret zammını daha da düşürerek 4.40 T.L'yi dayattı. Biz ayrıca ikramiye, odun, kömür parası ve izin parası istedik. Tabii patron bunların hiçbirine yanaşmadı. Böylece 12 Ağustos'ta grevimiz başladı. Patronda lokavt ilan etti.

— İşçi sınıfının bilimine ters akımlar hakkında görüşleriniz nelerdir?

— Biz işçi sınıfımızın sınıf ve kitle örgütü DİSK'in Maden-İş federasyonuna bağlıyız Sendikamızın bir tüzüğü vardır. Ve işçi sınıfının disiplini doğrultusundaki kuralları ihtiva eder. Biz bu disiplini bozan maocu v.b. bozguncu maceracı unsurlarla birlik olamayız. Onların provakasyonlarına meydan vermeyeceğiz.

— İşçi-gençlik dayanışması nasıl olmalıdır?

— İşçi sınıfının kurtuluş mücadelesinde gençliğin yeri büyüktür. Ancak gençlik hareketi işçi sınıfı hareketiyle uyum içinde olmalıdır. Biz bu yolda en sağlıklı örgütlenmeyi İGD'nin gerçekleştirme yolunda olduğunu görüyoruz. Bu anlamda İGD ile her türlü dayanışmaya hazırız.

— Her grev bir okuldur ilkesi gereği bu grev size ne gibi kazanımlar sağladı. Grev yerinde moral dayanışma nasıldır?

— Grevler gerçekten okul gibi. Arkadaşlar haklarını ancak örgütlü, kararlı bir direniş sonucu alabileceklerini anlıyorlar. Böylece kendilerine güvenleri de artıyor. Aynı hedefe yönelmiş ortak hareket içinde, kardeşlik bağları güçleniyor, dayanışma yükseliyor. Bizim bu birliğimizi dayanışmamızı kırmak isteyen işverenler ve sendikası MESS'in yayınladığı «Kana bulanan ekmek», «Verimliliğin Altın Anahtarları» gibi demogojik safsatalarla dolu broşürlerini buraya gönderdiler. Ama ne kadar başarı elde edebildiklerini de gözlerinizle görüyorsunuz. Grev yerindeki moral ve dayanışmayı ise anlatmama gerek yok sizler de görüyorsunuz.

MADEN-İŞ GENEL YÖNETİM KURULU:

İLERİ DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE OLUŞTURULMALIDIR

1-4 Eylül tarihleri arasında, toplanan Maden-İş Genel Yönetim Kurulu, bir karar bildirisi onaylamıştır. Bu kararda ülkemizdeki son durum gözden geçirilmektedir Bildiride özetle şöyle denmektedir:

«Tekelci burjuvazinin ve onların siyasal temsilcisi gerici MC iktidarının, işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza karşı baskı ve terörü yoğunlaşıyor, endişe verici boyutlara ulaşıyor. Emperyalizmin sömürü alanı haline gelen ülkemizde, MC uyguladığı politika ile ekonomik çöküntü yıkım sürmektedir.

Ülkemizde 2,5 milyon işsiz, 1975 yılında 50 milyara yakın dış ticaret açığı %20 enflasyon hızı, durmadan yükselen ağır dış borçlanma, emekçi halkımıza yaşamı zindan eden fiyat artışları ve hayat pahalılığı at oynatmaktadır.

Bütün bu sorunları çözümleyemeyen gerici MC, çareyi baskı ve terörde görmektedir. DİSK'e bağlı devrimci sendikalara sahtecilikle toplu sözleşme yetkileri verilmemekte, işçiler üzerine saldırılar ve provokasyonlar düzenlenmekte ve işçi sınıfının mücadelesini bozmak için faşist DGM'nin kurumlaştırılmasına çalışmaktadır.

1975 yılında fiatlar %29 artarken, işçi ücretlerindeki ortalama artış %16.7 civarında kalmıştır. İşçi ücretleri fiat artışlarından daha geri olduğu halde, işverenler pahalılığın ve yıkımın sorumlusu olarak, sendikaları ve işçi ücretlerindeki artışı göstermek çabasındadırlar.

Bunun anlam açıktır. Gerici tekelci güçler, ekonomik sömürüleriyle birlikte sınıfsal niteliklerinden gelen baskı ve tahakkümlerini sürdürmeyi ve giderek pekiştirmeyi gözetmektedirler»

Bütün bunlara karşı kararda; sosyalizm yolunda, ileri demokratik bir iktidarın işbaşına getirilmesi doğrultusunda ileri sürülen istemler için, mücadele edileceği, yer almıştır. Bu istemler şunlardır:

• TRT'deki işgale son verilerek, Danıştay kararlarının uygulamaya sokulması,

• 1 Mayıs'ın İşçi Dayanışma Bayramı olarak yasalaşması,

• Tüm çalışanların grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarının verilmesi, tarım ve orman işçileri başta olmak üzere, tüm çalışanların Sosyal Sigortalar kapsamına alınması,

• Sendikal örgütlenmemize, toplu sözleşme haklarımıza yönelik tüm saldırıların son bulması,

• REFERANDUM hakkının, genel grev ve dayanışma grevleri hakkının yasalaşması,

• Haftalık çalışma süresinin 40 saate indirilmesi, yıllık ücretli izin günlerinin arttırılması, tüm çalışanlara iş ve çalışma güvencesinin getirilmesi,

• Ve en önemlisi, MC iktidarının yasal yollarla düşürülerek, demokratik hak ve özgürlüklerden yana, ülkemizi ileri demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme rayına oturtacak bir iktidarın oluşturulması,

• «Sermaye sınıfı ve onların temsilcisi gerici iktidarın, işçi sınıfı ve ilerici güçlerin gelişen mücadelesini bastırmaya yönelik en önemli araçlarından biri olacak «Devlet Güvenlik Mahkemeleri» tasarısının yasalaştırılmaması,

• Düşünce özgürlüğünü ve işçi sınıfının örgütlü mücadelesini kısıtlayan ve Mussolini anayasasından alınan faşist nitelikli 141-142 maddenin ceza yasamızdan çıkarılması,

• Emperyalizmin saldırı araçlarından biri olan NATO ve CENTO'dan çıkılması, ABD ile yapılan askeri nitelikte ve ulusal çıkarlarımızla, hükümranlık haklarımızla bağdaşmayan ikili kölelik anlaşmalarının iptal edilmesi,

• Her türlü savaş tahrikçiliğine son verilerek, Helsinki Konferansı kararlarının hayata geçirilmesi yolunda çaba harcanması.»



ŞİLİ HALKI VE GE
ZİNCİRİNİ K

Günler çok şeyleri anımsatır bizlere. 1 Mayıs, dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. 1 Eylül, Dünya Barış Günü'dür. 10 Kasım, Dünya Gençlik Günü'dür. 11 Eylül'de, üç yıl önce herhangi bir gündü. Fakat, 11 Eylül 1973 günü Şili'ye kuzeyden esen yel, bu günü herhangi bir gün olmaktan çıkardı. Şili deki ilerici süreci durdurmak için emperyalist güçlerin, ABD Hükümetinin, uluslararası tekellerin, CİA ve yerli işbirlikçilerinin ölümle, terörle, zulümle; bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımını boğmaya kalkıştıkları gün olan 11 Eylül, insanlığın sürekli anımsaması gereken bir gün haline geliverdi.

Bu neden böyle olmuştu ABD emperyalizminin, uluslararası tekellerin satın aldığı faşist generaller çetesi, Halk Birliği Hükümetine, Şili işçi sınıfına, emekçi halka ve gençliğe neden kan, terör, acı ve ölüm getirebildi? Şili'deki ilerici sürecin gelişimi, bütün bu sorulara gerekli cevabı vermektedir.

Şili, 1969'lara geldiğinde, emperyalist güçlerin, uluslararası tekellerin, tekelci sermayenin ve toprak oligarşisinin uzun yıllar süren yağması, sömürüsü ve talanından ötürü derin bir bunalımın içerisine sürüklenmişti. 30 büyük sermaye kuruluşunun %46,2'si uluslararası tekellerin elindeydi. Şili'nin tüm maden ihtiracatının ortalama %85'i ABD tekellerinin sınırsız egemenliği altındaydı. Uluslararası tekellerin her gün Şili'den çıkardıkları toplam para miktarı 1,5 milyon doları buluyordu Şili, nüfus başına borçlanmada, dünyada ikinci sırayı alıyordu. Çalışabilen nüfusun % 3,ü işsiz, % 16,6'sı sefalet yuvalarında idi. Elektrikten ise ancak halkın % 10'u yararlanabiliyordu. 1,5 milyon çocuk beslenme yetersizliği içerisinde, 600.000 çocuk geri zekalı, okuma-yazma oranı %50'nin altındaydı

Emperyalist güçlerin ve yerli işbirlikçilerinin Şili'yi ekonomik, sosyal, politik bunalımların burgacına itme politikasına karşı çıkan ilerici güçler, işçi sınıfının yıllarboyu sürdürdüğü sebatlı çabaları sonucu, 17 Aralık 1969'da Halk Birliği Cephesini (Unitad Popular) oluşturdurlar. Halk Birliği Cephesinde Şili Komünist Partisi, Sosyalist Parti, Halkçı Birlik Partisi, Bağımsız Halk Partisi, Radikal Parti, Sosyal Demokrat Parti ve Solcu Hristiyan Partisi yeralıyordu. Halk Birliği Cephesinin programı genel olarak şu çizgiler üzerine oturtulmuştur:

- İç ve dış tekelci sermaye ile büyük toprak sahiplerinin gücünün kırılması,
- Bankaların, kredi kurumlarının ve konsorsiyumların egemenliğine son verilmesi,
- Bakır, güherçile, iyot, demir ve kömür madenlerinin ulusallaştırılması,
- Dış ticaret, elektrik enerji tesisleri, deniz-hava-demiryolları, haberleşme, petrol üretim ve çeşitli sanayi kollarının ulusallaştırılması,
- Gerçek bir toprak reformunun derinleştirilmesi doğrultusunda büyük toprak sahiplerinin ellerinde bulunan toprakların devletleştirilmesi, kötü işlenen devlet malı toprakların ele alınması, toprakların kooperatifleştirilmesi,
- İşsizliğin önlenmesi,
- Herkese sosyal konut sağlanması,
- Parasız eğitim olanaklarının sağlanması, beslenme ve sağlık sorununun köklü çözümü, çocuk yuvalarının ve bahcelerinin geliştirilmesi, emeklilere adil bir ücret,
- Bütün halklarla dostça ilişkiler, bütün ülkelerle karşılıklı yarar esasına dayanan ticari ilişkiler.
- Demokratik hak ve özgürlüklerin, bütün emekçilerin devlet yönetimine aktif bir biçimde katılmasını sağlayacak biçimde hayata geçirilmesi.

ALLENDE CUMHURBAŞKANI

Bu program çerçevesinde halkın karşısına çıkan ilerici güçler, 4 Eylül 1970'de gerici güçlere karşı ilk utkusunu elde etti. Seçime katılan halkın %36,3'nün oyunu alarak Salvador Allende Cumhurbaşkanı seçildi. Gerici güçlerin bütün oyunlarına rağmen parlamento, Allende'nin başkanlığını onaylamak zorunda kaldı Başkan seçildikten sonra Allende halka şöyle sesleniyordu: **«Çok açık ve belirli bir programla, büyük bir ulusal bilinçle ve anti-emperyalist tutumla ulaşılmış bir zaferdir bu. Bir kişinin değil, ekonomik bağımsızlığı ve gerçek politik egemenliği için savaşan ulusun zaferidir bu.»**

Allende'nin başkanlığında kurulan Halk Birliği Hükümeti aldığı şu önlemlerle kitleler arasındaki saygınlığını gün geçtikçe arttırıyordu: Halk Birliği Hükümeti döneminde, ücretler %35-66 oranında arttırıldı. 260 bin işsize yeni iş alanları açıldı. Hayat standardı yükseltildi. Sosyal konut sorununun köklü bir biçimde çözümlenmesi doğrultusunda ileri adımlar atıldı. Uluslararası tekellerin egemenliği büyük ölçüde sınırlandı. Bakır madenlerinin tümü ulusallaştırıldı Kömür ve kükürt madenleri, tekstil ve çimento fabrikaları, ABD patlayıcı madde fabrikaları devletin denetimi altına alındı. ITT tekelinin işletmelerine elkondu.

Bütün bunların başarılmasında uluslararası dayanışmanın ve Şili gençliğinin rolü büyük oldu. Sosyalist ülkeler Şili've yardımlarını arttırdılar. 1972 Eylül'üne dek toplam 463 milyon dolarlık kredi açtılar ve bu kredilerin 259 milyon dolarını Sovyetler Birliği verdi. Sosyalist ülkeler çeşitli uzmanlar göndererek, fabrika yapımı, köylülere traktör, balıkçılığın desteklenmesi gibi alanlarda koşulsuz yardımlar yaptılar. Uluslararası dayanışmaya katılan sosyalist ülkelerin gençleri, Halk Birliği'nin ve Şili gençliğinin yanında yer alarak, su kanallarının ve çeşitli sanayi komplekslerinin yapımında çalıştılar.

GERİCİ GÜÇLERİN OYUNLARI

Şili halkının ilerlemesi uğrunda Halk Birliği'nin almış olduğu bu önlemler; emperyalist güçleri, uluslararası tekelleri, halk düşmanlarını, satılmış generalleri, işkenceci sadistleri harekete geçirdi. Bütün bunlar birleşip, halkın karşısına geçtiler Kan, acı, zulüm, ölüm kustular.


Luis Corvalan


Pablo Neruda


Alberto Corvalan



LUIS CORVALAN
HANGİ H

AYDIN ENGİN

Yazının başlığındaki sorunun cevabı 11 Eylül'ün anlamını kavramanın da ölçütü. Corvalan hangi hapishanede? Santiago'da mı? Hayır Corvalan Rodezya'da, Tahran'da, Madrit'te, Rio de Janerio'da, Buenos Ayreste, Sudan'da, Kahire'de, İstanbul'da, Ankara'da.

Luis Corvalan, burjuva demokrasisini bile uygulamaktan aciz, burjuva iktidarların egemen olduğu bütün hapishanelerde...

«Luis Corvalan'a özgürlük!» diye haykıran yurtseverler, devrimciler, demokratlar, komünistler sadece Şili işçi sınıfının yiğit önderinin özgürlüğü için haykırmıyorlar. Özgürlük için, demokrasi için, faşizmi inine tıkmak için mücadele verilen her yerde aynı haykırış çınlıyor: Luis Corvalan'a özgürlük!.. Corvalan bir sembol. Faşizmin pençesindeki Corvalan'ı savunmak, «sıradan bir dayanışmanın» sınırlarını çoktan aştı. Corvalan'ı savunmak demek, özgürlüğü, demokrasiyi savunmak demek.

11 Eylül'de anılan ne? Bir yenilgi mi, bir yanılgı mı?

Bir dizi sapık akım, Şili devrimini bir «yanılgı» olarak mahkûm etme yarışına girmişler, histerik çığlıklar atıyorlar. «İktidar tüfeğin namlusundan gelir» şeklindeki küçük burjuvazinin yoz deyim formüllerini aralıksız tekrarlıyorlar. Oysa iktidar kitlelerden gelir ve Şili deneyinin pek güzel öğrettiği gibi tüfekler burada rol oynarlar.

Şili'de işçi sınıfı partisi öncülüğünde emekçi halk, iktidarı ele geçirmenin yollarından «birini» uyguladı. Şili'deki sınıf mücadelesinin ve Şili toplumunun, «somut şartlarının somut tahlilinden» üretilen bu yol, başarıya ulaştı ve iktidar «Halk Birliği» tarafından ele geçirildi.

Bir yanılgı sözkonusu değil yani. Tam tersine kıskanılası bir zafer sözkonusu.

Ama bu iktidar elde tutulamadı. Yani: bir yenilgi.

Bu yenilginin eleştirisini ve özeleştirisini Şili sınıfının öncü «Parti»si yapacaktır. (Yaptı da...). Uluslararası işç isınıfı hareketi Şili devriminden çok değerli dersler çkacaktır. (Çıkardı da, çıkarıyor da...)

Şili İşçi Sınıfının «Parti»si özeleştirisinde şöyle diyor:

«...Halk
mesini engell
metinin başa
kazanmayı ba
iktidar mücad
sini sağladı.
kımdan da ye
yenilgiye bağ
müttefiklerind

Şili işçi
ca müsebbip
bir kışkırtma
CIA'dır.

Ama «itt
rinkanlılık ve
lerini» yerine
ebelikleri ve
belenen irili-
müsebbiplerd
kanlı elini s
yenilgideki p

ABD Tek
deyimini kulla



ENÇLİĞİ FAŞİZMİN

KIRACAKTIR



Salvador Allende



Victor Jara

Daha Allende Cumhurbaşkanı seçilmeden, uluslararası tekeller ve gerici güçler Halk Birliği Cephesi aleyhinde amansız bir savaşa başlamıştı. Bu hareketin içerisinde, Şili halkının sömürüsünden büyük pay alan ITT'de yer alıyordu. Daha sonraları ITT, Halk Birliği Hükümetinin devrilmesi için 18 maddelik bir plan hazırladı. Bu plan, Şili'ye ekonomik ambargo uygulamadan, askeri darbeye kadar her türlü yöntemi içeriyordu; bu konuda CİA ile işbirliğini gerekli görüyordu.

Şili halkının kazanımlarına set çekme ve ekonomik ablukaya alarak Halk Birliği'ni çökertmeye eylemlerine diğer uluslararası tekellerde katıldılar. Allende'nin Cumhurbaşkanı seçilmesinden bir hafta sonra General Motors firması, Şili'de otomobil ve kamyon üretimini durdurdu; Kenecott, Şili'den bakır alanları boykot etmeye çağırdı. Halk Birliği Hükümetinden önce Frei Hükümeti ile anlaşmalar yapmış olan FAC tekelleri, Allende'nin başkan olmasından sonra yatırım yapmadıkları gibi, sermayelerini de ülkeden kaçırıyorlardı. Emperyalizmin sömürü örgütlerinden Dünya Bankası, Uluslararası Kalkınma Fonu, kredilerini kesiyor, ekonomiyi çökertmek istiyorlardı. Uluslararası gericiliğin vurucu örgütlerinden CİA, bir askeri darbeyi gerçekleştirmek için gerekli ortamı yaratmaya çalışıyordu; bu amaçla siyasi cinayetler düzenliyor, kamyon sahiplerinin direnişini organize ediyordu.

Bu arada, gerici güçlerin, Şili'deki ilerici süreci durdurmak için, maocu, troçkist, goşist ve bunların karışımı çeşitli akımlardan büyük ölçüde yararlandığını kaydetmek gerek. **«Sağ aşırı güçleri iktidara geçirmek için sol aşırı güçlerin eylemlerini cesaretlendirmek»** ilkesinden hareket eden gerici güçlerin bu desteği, yalnız Şili için değil, diğer ülkelerdeki ilerici güçler için de büyük bir ders olmuştur.

Emperyalist güçlerin, uluslararası tekellerin, yerli işbirlikçilerin, CİA'nın, bozguncu akımların birleşen çabaları sonucu, 11 Eylül 1973'de Şili, tarihinin en karanlık dönemine girdi. Askeri darbeyi gerçekleştirip, özgür Şili'yi bir toplama kampına çeviren faşist Generaller Çetesi ve gerici güçler Parlamentoyu kapattılar; Halk Birliği'ni oluşturan bütün partileri, Şili Sendikalar Birliğini (CUT) yasakladılar; haftalık çalışma saatini 44 saatten 48 saate çıkardılar; ücretleri dondurup, grevleri yasakladılar; devletleştirilen fabrikaları patronlara geri verdiler; Şili'de yatırımları olan uluslararası tekellere öncekinden daha fazla ayrıcalıklar tanıdılar; toprak reformu ile toprak sahibi olan köylülerin toprakları, büyük toprak sahiplerine geri verildi vs.

LUİS CORVALAN KURTARILMALIDIR! BÜTÜN SİYASAL TUTUKLULAR SERBEST BIRAKILMALIDIR!

Ülkeyi bir kan banyosu içerisine sokan, Şili'li binlerce yurtseveri stadyumlara doldurup, ozan ve şarkıcı **Victor Jara**'yı barbarca öldüren, Şili halkının en yiğit oğulları ve kızlarını katleden faşist cunta, **Allende**'yi Başkanlık sarayında bombalıyarak öldürmüş, çağımızın en büyük ozanı **Pablo Neruda**'yı ölüme sürüklemiştir. **Pablo Neruda, yalnız dünyanın en büyük ozanı değil, dünya sosyalist ve işçi hareketinin de seçkin bir militanı idi.** Şili Komünist Partisi, faşist darbeden bir ay sonra yayınladığı bildiride Neruda için şunları söylüyordu: **«O, ölümsüz dizelerinde, Araucanie'nin kahramanlarının, bağımsızlık kahramanlarının, Recaberren ve Lafferte gibi işçi mücadelesi kahramanlarının, kırlarımızın hayvanlarının ve bitkilerinin, denizin ve uzun kıyımızın taşlarının şarkısını söyledi. Engin bir kültürün, derin bir zekânın, geniş görüşlerin insanı olarak, şiir sanatını, dünya ölçüsünde, büyük davaların, barış ve sosyalizm davasının hizmetine koydu. O'nun yüreği, hangi iklimde yaşarsa yaşasın, derisinin rengi ne olursa olsun, konuştuğu dil ne olursa olsun, insan varlığına açıktı. Fakat herşeyin üstünde, o, halkı için ve toprağı için, yurdu için, vahşi Kuzey için, yağmurlu Güney için, Valparasio için, Valparaiso'nun tepeleri ve insanları için derin bir şefkat ve aşk besliyordu.»**

Şili'li yurtseverlerin, devrimcilerin bir kısmını kurşuna dizen, katleden faşist cunta, bir kısmını da bugün hâlâ zindanlarda tutmaktadır. Bunların arasında **Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Corvalan** ve Halk Birliği'nin öndegelen 13 yöneticisi de bulunmaktadır Dünya demokratik kamuoyunun yükselen sesi karşısında Corvalan'ı katledemiyen faşist cunta, Onu yokedebilmek için en kötü işkence koşulları altında bulundurmaktadır. Şili Komünist Partisi'nin 17 Ekim 1973 tarihli bildirisinde dünya demokratik kamuoyuna bu konuda çağrı yapılmakta ve şöyle denmektedir: **«Luis Corvalan'ın hayatı korunmalı! Acil özgürlüğü halk tarafından elde edilmeli!.. Bütün dünya halkları, Şili'deki faşist cinayetleri mahkûm ediyorlar. İnsanlık kan banyosuna ve kıyıma son verilmesini istiyor. Tarihte ender olarak, böyle bir genişlik kazanan, bu, çok büyük dünya dayanışması kavgamızda bizi cesaretlendiriyor, çünkü Şili'nin yalnız olmadığını biliyoruz.»**

ŞİLİ HALKI İLE ULUSLARARASI DAYANIŞMA BÜYÜYOR

Dünya devrim süreci, bu sürecin üç büyük ana gücü olan sosyalist sistemin, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımlarının, faşist cuntanın uluslararası planda tecrit edilmesini hızlandıran girişimleri; barış, özgürlük, ilerlemeden yana olan demokratik güçlerin gelişen savaşımı sonucu büyüyen uluslararası dayanışma, Şili'deki anti-faşist güçlerin dış gücünü oluşturmaktadır. Uluslararası dayanışmanın büyümesi, ABD emperyalizminin, faşist cuntanın gerinerek koruyuculuğunu yapmasını engelemektedir. Birleşmis Milletler'de ve diğer uluslararası örgütlerde Şili faşizmini kınayan, insan haklarına saygı gösterilmesini isteyen kararlar alınmaktadır.

Cunta, uluslararası planda tecrit ediliyor ama Pentagonca açıkça desteklenemiyen Şili canileri yeni dostlar bulmakta gecikmediler. Uluslararası gericiliğin iflah olmaz savunucusu, anti-sovyetizmin bakraktarı, dünya barışının ve insanlığın ilerlemesinin düşmanı yeni bir dost buldular: **Pekin'deki Mao kliği...** Pekin yöneticileri, Şili cellatlarına, 1975 yılında 58 milyon dolar karşılıksız, 1976 başında ise 100 milyon dolar kredi açtılar. Mao kliği, bununla da kalmayın, ekonomik yardımlarının yanısıra politik desteğini de Şili'li canilerden esirgemedi. 1975 Aralık ayında, BM'lerde 95 ülkenin, Şili'de insan haklarını koruma kararını onayladığı oturumda, Pekin yöneticilerinin temsilcileri oylamayı reddederek gerçek yüzlerini gösterdiler. Çin yöneticileri, 1975 Kasım'ında Atina'da «Şili ile dayanışma Konferansına» katılmadılar. Son olarak, Mao kliği, katil generallere, yurtseverleri kurşunlamaları için silah yardımı yapmayı karar altına almıştır. **İşte faşizm, işte Maoizm!**

Bütün bunlara rağmen, Şili deneyi, gerekli derslerin çıkarılması gereken acılı bir deneydir. Kuşkusuz, dünya sosyalist ve işçi hareketi bu deneyden gerekli dersleri çıkarmıştır. Bizim burada yapacağımız şey, çıkarılan dersleri genel çizgileri ile vermek ve ilerici, yurtsever gençliğin Şili deneyini bilimsel açıdan değerlendirmesine önayak olmaktır.

Bu derslerden ilki, ittifaklar sorununun çözümüdür. Şili deneyi, anti-emperyalist ve demokratik güçlerin işçi sınıfı etrafında oluşturacakları güçlü bir kitle hareketinin yaratılması zorunluluğunu ortaya koymaktadır. İşçi sınıfının, hem de iktidara ayağını dayamış olan bir işçi sınıfının, köylülük, küçük burjuva ve orta katmanlarla, yeterli ilişki kuramaması, işçi sınıfının soyutlanmasını beraberinde getirmektedir. Bu durum, karşı-devrim cephesinin güçlenmesine yolaçmaktadır.

- Şili deneyinden çıkarılacak önemli derslerden biri de, iktidar sorununun çözümüdür İktidarı elde etme savaşımının ileri bir tarihe ertelenemiyeceği, egemen sınıfların kendiliklerinden iktidarı bırakmıyacağı, tersine bu uğurda var güçleriyle savaşacakları gerçeği bir kez daha doğrulanmıştır.
- Şili deneyinden çıkarılabilecek diğer bir ders şudur: Gerici güçlere, karşı-devrimci darbe koşullarını yaratabilmesi için demokratik hak ve özgürlüklerden yararlanma olanakları verilmemeli, devlet mekanizması demokratikleştirilerek, ordudaki faşist unsurlardan temizlenmelidir.
- Şili deneyi, ordunun sınıfsal yapısının, devlet ve politika dışında düşünülemiyeceğini, ordunun demokratik olma geleneğinin, meslekî niteliğinin abartılmaması gereğini ortaya koymaktadır. Fakat, bu gerçek, ordunun içerisindeki ilerici unsurların, emekçi halkla birlikte hareket etmesini safdışı etmez. Aksine böylesine bir gelişim, o ülkedeki ilerici sürecin derinleşebilmesi için zorunludur.
- Şili deneyinin ortaya koyduğu önemli derslerden birisi de, goşist grupların oynadıkları karşı-devrimci roldür. Şili'de goşist gruplar, Halk Birliği Hükümetinin politikasına karşı çıkmışlar, keskin devrimci önerilerle, yapılan uygulamaları baltalamışlardır. Yarattıkları kargaşa ortamı ile emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin çıkarlarına hizmet etmişler, gerici güçlerin iktidarı elegeçirmelerinde hatırı sayılır bir rol oynamışlardır.

reken bir olaydır. Salvador Allende'nin ölmeden önce son konuşmasında belirttiği gibi; **Toplumsal ilerme ne kuvvetle durdurulabilir, ne de cinayetlerle. Tarih bizimle beraberdir. Tarihi yapan halklardır.»**

APİSHANEDE?

liği, işçi sınıfının tecrit duruma düş-
emedi ve hayatî çıkarları halk hükü-
ırına bağlı olan halk çoğunluğunun
ramadı. Bu da sonucu belirledi ve
esinde karşı-devrimin üstün gelme-
ylece yalnız askerî değil, politik ba-
giye uğradık. (Askerî yenilgi, politik
dı). Bizim yenilgimiz, işçi sınıfının
kopması sonucuydu...»

ıfının bu tecrit olmuşluğunun başlı-
kuşkusuz, ülke üzerinde amansız
li estiren ABD tekelleridir, ITT'dir,

klar politikasının» incelik, bilgi, se-
çi sınıfına inanç gerektiren «gerek-
tirmekten aciz, dibi sonu gelmez lâf
çük burjuva sekterlikleri içinde de-
klı goşist gruplar, grupçuklar da bu
değil midir? Sonunda Pinochet'in
aya kadar uzanan Maoist kliklerin
arı tartışılır mı?

eri Latin Amerika için «arka bahçe»
. Bugün Şili uluslararası gericiliğin

ve objektif olarak onlara hizmet eden küçük burjuva maceracıların çabalarıyla yeniden «arka bahçe» haline getirildi.

Şimdi, Şili halkının üstünde Pinochet çetesinin kanlı, demir ökçesi var. O çete ki, Şili'de ABD emperyalizminin, büyük sanayi tekellerinin ve büyük tarım burjuvazisinin Şili'deki bekçi köpekliğini üstlenmiştir. Ve bu köpek kuduzdur. Sonu her kuduz köpeğin sonundan farklı olmayacak...

Santiago Stadyumunun çimlerini sulayan devrimcilerin, demokratların yurtseverlerin, komünistlerin kanı bu çeteyi ve bütün hempalarını acımasızca boğacaktır. Şili halkı er ya da geç: Yenecektir.

Bir Santiago Hapishanesinin karanlık hücresinde Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Corvalan'ın gözlerinde parlayan ışık bu inançtan kaynaklanıyor.

11 Eylül'de yeryüzünün her köşesinde yükselen «Luis Corvalan'a Özgürlük» haykırışları, Corvalan'ın hücresini daha da aydınlatacak, faşistlerin, uluslararası gericiliğin gözlerini kör edecek bir güneş olacak. Durmadan yükselen, durmadan ışıyan bir özgürlük güneşi.

11 Eylül'ün anlamı bu...



İLK ANTİ-FAŞİST AYAKLANMANIN VE FAŞİZME KARŞI ZAFERİN YILDÖNÜMÜNDE BULGARİSTAN HALKINA VE GENÇLİĞİNE SELAM!



Bulgaristan'ın her köşesi, halkın iç ve dış zorbalara, sömürücülere karşı yarattığı direnişin kahramanlarını anımsatır. Bu kahramanlıklar zinciri içinde, Eylül ayının, Bulgar Ulusu için çok büyük anlamları vardır. Tarihin yazdığı ilk anti-faşist ayaklanmaya **1923 Eylül'ünde** katılan Bulgar halkı, ikinci dünya savaşının kan, demir yığınları, baskıları, tutuklamaları, işkencelerinden çıkarak yine bir Eylül ayında, **9 Eylül 1944'de** faşizmi yendi ve 13 yüzyıldır uğrunda savaştığı özgürlüğüne kavuştu. Gençliğimizin Bulgar yurtseverlerinin uzun savaşımlarından çıkaracakları çok dersleri bulunmaktadır.

Balkan savaşları ve dört yıl süren I. Dünya Savaşından bezgin çıkan Bulgar halkı, 1917 devriminin de getirdiği yeni deneylerle örgütleniyor ve kendilerine 150 bin ölü, bir misli yaralı, ekilebilir toprakların %50, canlı hayvanların %40'ının kaybına malolan son savaşa sokanlardan hesap sorma arzusuyla doluyordu. Küçük bir tarım ülkesi için bu sayıların yaşamsal öneme sahip olduğunu unutmamak gerekir.

Selanik Ateşkes Andlaşması'ndan sonra Bulgaristan'da ciddi bunalımlar baş gösterdi. Bu andlaşma ülke için o denli utanç vericiydi ki, hükümet tamamını açıklamaya korkuyordu. Bankalar, hisse senetli şirketler ve büyük sanayiciler zararlarını halkın sırtına yıkarak buhrandan sıyrılmaya çalışıyorlard. Bu ise emekçiler üzerine daha çok baskı, daha çok yergi demekti. İşçi sınıfı önderliğinde yığınsal protesto gösterileri tüm ülkeyi sarmıştı.

1919 seçimlerinden sonra **Bulgaristan Halk Tarım Birliği** lideri Alexandr Stambolyski, burjuva demokrasisi sınırlarını aşmayan bir koalisyon hükümeti kurdu. Kasımda, Neuilli Barış Anlaşması'nın imzalanmasından sonra Bulgaristan'da durum daha da kötüleşti; sürdürülen ihanet sonucu ülke tam anlamıyla egemenliğinden yoksun kalmıştı. Bu anlaşmanın özünü tek farkeden Bulgaristan işçi sınıfıydı ve bu ulusal felaketin suçlularına karşı bir kampanya başlattı Bulgar emekçilerinin önderi **Dimitr Blagoev** ulusal mecliste işçi sınıfının, «Bulgar halkını bölen ve ulusun önemli bölümlerini köleliğe terkeden bu zülüm anlaşmasını» protesto ettiğini açıkladı. Aynı yılın sonlarında grevler tüm ülkeyi sarıyor, burjuvazi bu uyanışı doğrudan silahlı birlikler tarafından durdurmaya çalışıyordu. Sonunda hükümet tümüyle BHTB'ne geçti ama özde büyük değişiklikler olmadı, hükümet çok çelişkili bir politika izliyordu. Dimitrov'un deyimiyle ülkedeki politik buhran «külün altında için için yanan kor gibi geçici olarak örtülmüştü.»

Bulgar burjuvazisi giderek faşistleşti ve kendisine bulduğu iç ve dış müttefikleriyle birlikte BHTB hükümetini devirmek karşı devrimi hortlatmak için karanlık çalışmalar yapmaya başladı. İşçi sınıfının önderleri her yerde bu girişimlere karşı çıkıyor ve hükümeti sürekli olarak faşizm tehlikesine karşı uyarıyordu. Ama gelişim tam tersine oldu; burjuva basının da etkisiyle hükümet, işçi sınıfı devrimcilerine ve partisine karşı terör uygulamaya başladı, toplantılarını dağıttı, militanlarını tutukladı. **Sömürüye karşı ortak savaşım içinde, büyük özveriyle kurulan dostluk ilişkileri bir çok yerde çözülmeye yüz tuttu ve gidiş 9 Haziran 1923 askeri faşist hükümet darbesiyle noktalandı.** BHTB Hükümeti devrildi, Alexandr Stambolyski ve bir çok bakan yargılanmadan öldürüldüler.

İşçi sınıfı eylemcilerinin bu karşı devrimci darbe karşısında bir anlık kararsızlığı acı bir ders oldu ve takınılan tarafsız tavır uygulamada faşizmin zaferini kolaylaştırdı.

Darbeden sonraki gelişim, halk üzerine uygulanan terör, yasaklatmalar, kısıtlamalar Bulgar halkını büyük ölçüde arzulanan bir hedefe «9 Haziran 1923 askeri faşist hükümet darbesiyle iktidara gelen zorbalar hükümetini devirmek hedefine götürdü. Ve Eylül 1923'de tarihin yazdığı ilk anti-faşist ayaklanmayı Bulgar halkı **Vassil Kolarocv, Georgi Dimitrov** gibi önderlerinin liderliğinde başlattı. Tüm Eylül ayı boyunca süren şiddetli çatışmalar sonucu emekçiler yenilgiye uğradılar ama bu kanlı günler onları sadece bilemiş, deneylendirmişti. **Eylül ayaklanmasının bir özelliği de gençlerin etkin olarak başkaldırıya katılmış olmasıydı.**

«Bulgar halkının yaşamı sonsuz bir çıkıştır» 9 Eylül 1944'de genel bir tekrar yaşandı; bu kez kaybedenler faşistler, tüm savaş boyunca Hitler'le işbirliği yapan, halkı acımasızca sömüren, binlerce yurtseveri öldürenlerdi. 1923 Eylül'ünün kahramanlarının yapıtı, 1944 Eylül'ünde taçlanmış ve zafer demokratik, anti-faşist birleşik güçlerin sayesinde, uzun savaşımlardan sonra kazanılmıştı.

Onüç yüzyıl süren uzun uğraşılardan sonra ilk kez 9 Eylül'de özgür günler yaşamaya başlayan Bulgaristan Avrupanın en geri tarım ülkesiyken şimdi kapitalist düzenin sefalet ve yoksulluğunun unutulduğu, modern, sanayici-tarımcı sosyalist devletidir.

1882'de Pernik kentinin Kovaçevtsi köyünde doğan, 14 yaşında iken basımevi işçiliğiyle devrimci mücadeleye katılan, 1923'de Eylül ayaklanmasını başlatan, 9 Eylül'de gerçekleşen Bulgaristan devriminin lideri GEORGİ DİMİTROV, adı Bulgaristan ile birlikte anılması gereken devrimcilerden en önemlisidir. Ölümünden hemen sonra, 9 Temmuz 1949'da toplanan Halk Gençliği Birliği Merkez Komitesinin Matem Plenumu şu kararı aldı: **«Gençliğe ilham veren, halkımızın önderi ve öğretmeni Dimitrov yoldaşın adı, Bulgaristan'da devrimci gençlik hareketiyle sıkı sıkıya bağlıdır. Bulgaristan gençliği Georgi Dimitrov'a ve onun davasına kuvvetle bağlıdır. Onun yaşamı ve davası gençliğe her zaman ilham kaynağı olacaktır!»**

Şanlı yıldönümlerinin kutlandığı şu sıralarda, Bulgaristan'ın bu günlere gelmesinde var güçleriyle çalışmış ve bu uğurda yaşamlarını yitirmiş binlerce yurtseveri saygıyla anar, Bulgar halkı ve gençliğine dost selamlarımızı iletiriz.

ONÜÇ YÜZYIL BOYUNCA ÖZGÜRLÜĞÜNÜ ELDE ETMEYE SAVAŞMIŞ BULGAR HALKI İÇİN EYLÜL AYI İKİ ÖNEMLİ GÜNÜN HER YIL MİLYONLARCA İNSAN TARAFINDAN COŞKUYLA KUTLANAN EYLÜL AYAKLANMALARININ YILDÖNÜMÜDÜR.

Militan okuyucular abone olun abone bulun

"HO AMCA YAŞIYOR!"



Ho She Minh, Bağımsızlık Bildirgesi'ni okurken.

2 Eylül'ün Vietnam'ın tarihinde önemli bir yeri vardır. Bundan 31 yıl önce, 2 Eylül 1945 günü, uzun ve acı yıllar boyunca sömürgeci devletlere karşı yiğitçe dövüşen Vietnam halkının lideri HO CHİ MİNH, **Hanoi'de kendisini alkışlayan büyük bir kalabalığa** «Vietnam Bağımsızlık Bildirisi»**ni okudu.**

Bildirgenin okunmasından 24 yıl sonra, bu mutlu günün kutlanmasının ertesi günü 3 Eylül 1969'da Vietnam halkının Ho Amcası hayata gözlerini kapıyordu. Ho Chi Minh'in yaşamı Vietnam devriminin tarihi ile içiçe geçmiştir. Bir yıldan fazla bir süredir tümüyle özgür artık Vietnam halkı. Kuzeyli kardeşlerinden sonra Güney Vietnamlılar da kovdu emperyalistleri ülkelerinden,

Bu mutlu yıldönümünde Vietnam halkının yiğit ve kararlı savaşımının göstergesi olarak 1945'de yayınlanan Bağımsızlık Bildirgesini yayınlıyoruz:

«İnsanlar eşit yaratılmıştır. Yaradan, onlara kimsenin geri alamıyacağı birtakım haklar bağışlanmıştır. Yaşama, özgürlük ve mutluluk istemek hakkı bunlar arasındadır.»

Bu ölümsüz sözler 1776'da Amerika Birleşik Devletleri'nin bağımsızlık deklarasyonunda yer almıştır. Daha geniş anlamda bu demektir ki: Dünya yüzünde bütün halk toplulukları doğuştan eşittir: bütün milletlerin yaşamaya, mutlu olmaya ve özgürlüğe hakkı vardır.

Böyle olduğu halde, seksen yıldan uzun bir zamandan beri, Fransız emperyalistleri özgürlük, eşitlik, kardeşlik ilkelerini hiçe sayarak Anayurdumuza tecavüz etmişler ve yurttaşlarımızı baskıları altına almışlardır...

Fransızlar insanlık dışı yasalar uygulamış, milli birliğimizi baltalamak ve halkımızın birleşmesini önlemek amacıyla Güneyde, ortada ve Kuzeyde ayrı siyasal rejimler kurmuşlardır. Fransızlar, okuldan çok hapishane inşa etmişlerdir. Vatanseverlerimizi hiç acımadan öldürmüş, ayaklanmalarımızı kan dereleri içinde boğdurmuşlardır. Halk oyunu zincire vurmuş, insanlarımızı bile bile cehalet uçurumunda bırakmışlardır. Halkımızı güçten düşürmek için bizleri afyona ve alkole alışmaya zorlamışlardır.

Ekonomi alanında bizi iliklerimize kadar soymuş, halkımızı sefil hale koymuş, toprağımızı yağmalamışlardır. Bizden çeltik tarlalarımızı, madenlerimizi, ormanlarımızı, hammaddelerimizi çalmış; tedavüle para çıkarma işini ve dış ticareti tekelleri altına almışlardır.

Bir sürü adaletsiz vergi icat etmiş, halkımızı ve özellikle köylümüzü büyük bir yoksulluk içine atmışlardır.

Şimdi Fransızlar kaçmış, Japonlar teslim olmuştur. İmparator Bao Dai, tahtını bırakmıştır. Milletimiz, yüz yıla yakın bir zamandan beri kendisini bağlayan zincirleri koparmış ve yurdun bağımsızlığını elde etmiştir.

Bu nedenle, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti geçici hükümeti üyeleri olan bizler, Vietnam'ın özgür ve bağımsız bir ülke olma hakkını elde ettiğini bütün dünyaya duyururuz. Aslında Vietnam, şu andan itibaren, hür ve bağımsız bir ülkedir Vietnam halkı, bu bağımsızlık ve özgürlüğü korumak için maddi manevi bütün güçlerini seferber etmeye, malını ve canını bu uğurda harcamaya tek vücut halinde kararlıdır.

ÜNLÜ YAZAR VE DEVRİMCİ JULİUS FUÇİK'İ ANIYORUZ

8 Eylül günü Julius Fuçik'in faşistler tarafından öldürülmesinin yıldönümüdür. 23 Şubat 1903 günü Prag'da doğan, 8 Eylül günü Berlin'de idam edilen, her sözcüğünü işçi sınıfı bilimi açısından yazmış tarihçi, eleştirmen Fuçik, aydın olarak kalemini nasıl kullandıysa, silahını da Çekoslovak direnişinin bir yeraltı savaşçısı olarak o denli soyluca kullanmıştır.

Fuçik öğrencilik yıllarından başlayarak örgütçü, yazar olarak çalışmış, her anını devrim uğruna harcamıştır. Ödün vermez, korkusuz, kararlı tutumuyla kendini kabul ettirmiş, çeşitli gazete ve dergilerde yazılar yazmıştır. Alman işgalinden sonra Çekoslovakya'da kalmış, illegal yayınları örgütlenmiş ve yönetmiştir. Sosyalist yeraltı hareketinin önderlerinden biri olarak 1942 Nisan'ında tutuklandı ve onsekiz ay sonra idam edildi.



Prag'daki hapishanelerin en ünlülerinden biri olan Pankrast'ta kaldığı günlerde yazdığı ve sempatizan bir Çek gardiyanı eliyle çıkarttığı yazıların son bölümü şöyle bitiyor; **«Dostlarım, hepinizi sevdim. Nöbeti teslim ediyorum.»**

Bu nöbeti devralmanın bilincinde olan biz Türkiyeli ilerici yurtseverler, Fuçik'in anısı önünde saygıyla eğiliriz.



ŞİLİ DÜNYANIN BAĞRINDA KANAYAN BİR YARADIR



Bayan Allende, II. IUS Kongresi'nde.

Cunta tarafından katledilen Şili Cumhurbaşkanı Salvador Allende'in dul eşi bayan Hortensia de Allende'nin Helsinki'de yapılan uluslararası Şili'yle dayanışma toplantılarının birindeki konuşması:

«Altı aylık diktatörlük sırasında faşist askeri cunta bütün özgürlükleri kaldırdı. Şili ve insanlığa karşı iğrenç cinayetler işledi ve işlemekte devam ediyor. Kanun dışı hükümdarların yarattığı iç savaş durumu altı ay daha uzatılmıştır. Ve askeri cunta faşizmin tipik zalimliği ile lirttiği gibi yasal hükümete karbunu kabul ediyor.

General Pinochet'in açıkça belirttiği gibi yasal hükümete karşı şı uzun zamandan beri hazırlanıyorlardı. İspanyol haber ajansının size okumak istediğim bir haberi var Şöyle diyor:

«Santiago, Şili, 13 Mart. General Augusto Pinochet Ungarto askeri cuntanın başı, haftalık Ercille'ye verdiği demeçte silahlı kuvvetlerin daha Nisan 1972' de hükümetteki uzlaşmaz çelişkinin farkında olduklarını ve 28 Mayıs 1973 de silahlı kuvvetlerin savunma planlarının «çok sıkı gizlenen» savunma-hücum niteliğindeki planlarla değiştirildiğini açıkladı. (Bunlar Pinochet'in kendi sözleri, ihanetin doğrudan itirafı). Haber şöyle devam ediyor: «General Pinochet'in açıklamaları silahlı kuvvetlerin bir yetkilisinin yaptığı önemli ve kesin açıklamalardır ve politik kesimin umduğundan daha önce, ülkenin kurumlarını devirmeye hazırlandıklarını gösteriyor. Askeri darbe «Plan Albarado» (Şafak Planı) olarak adlandırıldı. Haberleşmeyi kontrol altına almak için yapılan plan ise «Plan silencio» Sessizlik Planı) olarak biliniyordu. General, askeri akademiye eylem için plan hazırlanması ve yanlış ellere düşmekten kaçınılması için emir verdiğini söyledi. Bu planlar Şili Ordusunun iç güvenlik durumunun saptanması olarak biliniyordu. General Pinochet operasyonun başarısının herşeyden önce çevresini saran büyük gizliliğe bağlı olduğunu belirtti «Ayın onuna kadar kimseye birşey söylemedim. 10'unda silahlı kuvvetlerin komutanlarıyla bir toplantı yaptım ve yemin ettirdikten sonra sorunu açıkladım. Her zamanki gibi geç vakte kadar çalıştım. Birisini karım için sandevüç aldırmaya gönderdim. Çünkü ertesi gün bazı bayanları, davet etmesi gerekiyordu. Sandöviçler her şey normalmiş gibi aldırıldı ve fiatı ödendi...»

Bu kadar yetmez mi? Bu, insanlığın yargılamaya başladığı Şili'li cellat için bir kanıttır. Fakat bay Pinochet'in saçma itirafının başka sonuçları da var. Çünkü askeri cunta'nın sözcüleri, eylem kararını Ağustos sonunda, onlara göre solun, şefleri eritmeye çalıştığı «Z» planını öğrendikleri zaman aldıklarını sürekli olarak iddia ediyorlar. Bilindiği gibi «Z» planı hiç bir zaman olmadı Bunu Pinochet'in kendisi de belirtiyor. Fakat bu askeri mahkemelerin yurtsever halkı ve askerleri «Z» planını bahane ederek suçlamasını engellemiyor. Hepsi bu değil. Uluslararası basının biraraya getirmeyi başardığı Şili gerçeğinin yalnızca görünen kısmı. Ancak korkunç gerçek hücrelerin, kışlaların polis karakollarının ve yapılan tek sporun işkence olduğu stadyumların ardında gizli. Ölenlerin, tutukluların toplama kamplarının, cezaevi-gemilerinin, nehir kenarlarında tarlalarda ve hatta hastanelerde çaresiz kurbanlara karşı işlenen cinayetlerin tam sayısını bilmiyoruz.



Sovyet gençliğinin Şili ile dayanışma gösterisi.

Cunta bu gerçekten sanki ölen kendisiymiş gibi korkuyor. Çünkü bu gerçek. cunta için ölüm demek. Saklamak gizlemek için elinden geleni yapıyor. Ama boşuna. Cinayetleri ve katilleri açıkça haykırmaktan korkmayan kadın ve erkeklerin sayısı hergün artıyor. Bugün Helsinki'de Şili'ye karşı ve insanlığa karşı cuntanın cinayetlerini araştırmak görevini yüklenmek, uluslararası komisyonun yürekliliğini gösterir. Bu ilk toplantıda bizimki gibi faşizmin en aşırısına varan küçük bir ülkede ne yapılan zulümlerin türünü saptayamıyacağımızı ne de rejimin tam bir tablosunu çizemiyeceğimizi biliyoruz. Fakat gerçeklerin adaletli bir incelemesi, Şili'deki kanun dışı gerçeğin bu seçkin uluslararası kurul tarafından legal çözümlemesi, gerçek hakkındaki bilgimizi ve cuntanın yüreğine korku salan doğruları derinleştirecektir.

Bu gerçeğin dünya kamuoyuna yayılması cellatların elini durdurmaya zindanların kapılarının açılmasına ve toplama kamplarının kapanmasına yarıyacaktır.

Şili dünya halklarına çok şey borcludur ;bir çok hükümetlere, bizim acımızı kendi acıları bilen çeşitli politik ve dinsel görüşlere sahip kadınlara, erkeklere. Bu görkemli dayanışmanın şimdiden etkisini gösterdiğine eminiz. Bircok yaşamın kurtarılmasına ve hain generallerin canice taşkınlıklarına son vermesine katkıda bulunmuştur.



Sili sorununda bu güçlü demokratik dünya kamuoyunun kendi sorununu savunduğunu avrıyoruz. Şili bir ada değildir.

Gerçeklerin daha iyi bilinmesi, Charles Darwin'in tam yüzyıl önce «ölüm adası» olarak adlandırdığı o meşhur lekedeki Dawson adasındaki, tutukluların bırakılmasına yardımcı olacaktır. Başbakan Almedia çok hasta olarak Dawson adasından Santiago'daki Tacna kışlasına getirildi. Luis Corvalan ve diğer arkadaşları hâlâ Dawson adasında. O çok şiddetli güney kışı başlamadan onları adadan aldırmak ve insanlık için utanç verici olan toplama kampının kapatılması icin çok aşırı güç sarfetmeliyiz. Bu ayrıntıyı daha belirtmeme izin verin. Dawson adasında tutuklu bulunan Radikal partinin üst düzeyde yetkililerinden bay Hugo Miranda Birlesmiş Milletler göçmenler komisyonunda resmen Latin Amerika temsilcisi idi.

Liste sonsuz. En şeref kırıcı ve aşağılayıcı sıkıntılara maruz bırakılan ülkenin kadınların da içeriyor. Örneğin, hükümetin katledilen genel sekreteri Arsenio Poupin'in dul esi Lucio Neira bir islahevinde 20 yıllık cezasını çekiyor. Aydın ve sanat çevresinin önde gelen kişilerinden Şili üniversitesi öğretim üyelerinden Ines Figueroa'da var. Dawson adasında tutuklu bulunan kocalarının yanısıra, bakanların eşleri de evde gözaltında çok uzun günler geçirdiler. Parlementodaki Halkçı Kadınlar Birliği üyelerine işkence yapıldı. Gladys Marin, Juliette Campusana, Carmen, Lazo, Mireya Baltra hâlâ sığındıkları elçiliklerde. Ülkeyi terketmeleri için gerekli iltica hakkı reddedildi.

Ve ondan sonra kocası işten atılan, işkenceye çekilen, çocuklarının yaşayabilmesi için günlük mücadele vermesi gereken basit işçi kadın, köylü kadın. Bu kendi içinde Şili halkının ülkeyi düşürdüğü ekonomik felaketin sonucu olan yoksulluk ve açlığa bağlı olarak bir kahramanlık, bir kendini feda etmedir. Başlıca kurbanlar ise işçilerdir.

Evet arkadaşlar, Şili dünyanın bağrında açılmış bir yaradır. Ancak, biz umudumuzu yitirmedik.

Bugün, faşizme karşı daha derin temellere dayanan bir birlik yaratılacaktır. Büyüyen ve gelişen direnme mücadelesinde Şili'de birlik ışığı günden güne daha falza ışıldıyor.

Şili'yi destekleyen halklar politik görüşlerin ve yapıların farklılığına rağmen faşizmin yeniden doğmasını engelleyecek yoğun bir savunma hattı oluşturuyorlar.

Yoldaş Allende'nin son sözlerinde ortaya koyduğu gibi **«Onların topları tüfekleri olabilir, fakat toplumsal ilerleme ne cinayetler ne de silah gücü ile durdurulamaz. Tarih bize aittir. Tarihi yapan halktır.»**



BARIŞ VE DEMOKRASİ SAVAŞÇISI

SABİHA SERTEL

3 Eylül, Türkiye'deki demokrasi savaşımı tarihinin kalemlerinden biri olan Sabiha Sertel'in ölüm yıldönümüdür. Türk basınında yürüttüğü savaşım kendinden sonra gelen tüm ilericilere örnek olan Sertel, 1895'de Selanik'te dünyaya gelmiştir.

Yaşam ve düşün arkadaşı Zekeriya Sertel ile birlikte basın hayatına atılmıştır. Tutuklamalar, hapis, tehditler içinde geçen 32 yıl, Türkiye'nin bağımsızlığı ve gerçek demokrasinin kurulması için dişe diş mücadele eden Sabiha Sertel, faşist baskının dayanılmaz bir hal alması üzerine ailesiyle birlikte 1950'de Türkiye'den ayrılmak zorunda kalmış, 1968 3 Eylülünde Azerbeycan'da, yurt özlemini gideremeden yaşama gözlerini yummuştur.

Savaşımını her yurtseverin mutlaka bilmesi gereken barış ve demokrasi savaşçısı anısı önünde saygıyla eğilir, savaşımının tüm ilerici yurtseverlere yol gösterici olmasını dileriz.



SOSYALİST HÜMANİZMA -III-

Bir çok Marksistin hümanizm kavramı üstüne yoğun bir tartışmaya girdiklerini biliyoruz. Kuşkusuz, bu tartışma nedensiz yere çıkmıyor. Kimilerinin **»kuramsal alanda»** hümanizm kavramını bilimsel dünya görüşünün orta yerine yerleştirme ve sosyalizmin pratik alanda uygulanmasını eleştirme çabaları karşısında, tartışmanın daha etkin bir biçimde gündeme girdiğini ileri sürebiliriz rahatlıkla.

Konuyla ilgili olarak, türkçemizde çok az sayıda bir iki çeviri dışında, yeterli bilgimiz olmasa bile, tartışmaya ilişkin genel de olsa bir özetlemeye gidilebilir.

«Hümanizm» kavramı, Marks'ın «1844 El Yazmaları» adlı yapıtının hareket noktasını oluşturan «yabancılaşma» kavramı ile birlikte, Marks'ın en büyük yapıtı olan «Kapital»in dışında bırakılmıştır. Kuramsal yönden bu kavramlar, bilimsel düşüncede (gerçeğin iç yasalarının açıklanması ve devrimci dönüşümünde) zorunlu bir rol oynarlar. Kapital yazarının derin insan sevgisi hakkında hiç bir kuşkuya yer olmamakla birlikte, onun, temel kuramını oluştururken, **«insan'ın yabancılaşmadan kurtarılması» gibi hümanist bir** amaç, kavgıya da özlemden hareket etmediğini söylemek yanlış olmaz. Nitekim, Marx'ın «Ekonomi Politiğin Eleştirilmesine Katkı»nın önsözünü büyük hümanist Dante'nin ünlü dizeleriyle bitirişi bu gerçeği gösterir. Marx burada bilimsel çalışmasına her türlü ideolojik kavramların dışında (onların yol göstericiliğinde değil) bilimsel bir yöntemin (diyalektik) ve bilimsel bir bakış açısının (materyalizm) yol göstericiliğinde girmektedir.

«Burada bütün kuşkular kovulsun»
Ve bu yerde her türlü kuşku yok olsun.»

Sosyalist gerçekçiliğin estetik ve ideolojik ilkelerinden biri **«sosyalist hümanizma ve enternasyonalizm»** (uluslararasılık) dır.

Sosyalist hümanizma ile anlatılmak istenen, insan kişiliğinin çok yönlü gelişmesine engel olan etkenlerin ancak sosyalizmle ortadan kaldırılacağı gerçeğidir. **«Her şey insan için»** ilkesi sosyalizmin temel ekonomik yasasında, bilimsel anlatımını bulur. Amacı olabildiğince çok kâr olan kapitalizme karşılık, sosyalizmin amacı insan ihtiyaçlarını karşılamaktır.

Sosyalist hümanizma, sosyalist dünya görüşünün hareket noktasını oluşturamaz. Öyle olsaydı eğer, sosyalist kuram bilimsel bir değer taşımaz, zihinsel bir **spekülasyon** olurdu. Sosyalist kuramcılar kuramlarını oluştururken, 'insan'ı ya da somut olarak sömürülen, yoksullaşan **—Marx'ın henüz «Kapital»i yazmadığı sırada esas olarak aldığı kavramla anlatılmak istenirse—** «yabancılaşan» işçiyi kurtarma kaygısından yola çıkmadıklarını biliyoruz. Marx'ın «Ekonomi Politiğin Eleştirilmesine Katkı»nın önsözünü bitirirken Dante'den aktardığı dizeler bu **metodolojik tutumun** anlatımıdır.

Sosyalist kuram bilimsel yöntemi sayesinde somut gerçeğin çözümlenmesine yönelir, sosyal süreçlerin harekete getirici temel yasalarını bulur, gelişmenin yönünü ve içeriğini gösterir. Böylece de sosyalizm, tarihin insanların önüne çıkardığı sorunları insanlarca çözülebilmesini olanaklı kılar. Sosyalizm bu karakteri ile, bütün **bilim dışı ideolojilerden, ütopyacılıktan** olduğu kadar, **iradeci** ve kendiliğindenci görüşlerden de kesin bir biçimde ayrılır.

Bu açıdan, sosyalizmin çıkış noktasının, insan ya da **insanın bir kerede verilmiş, değişmez (mutlak) özü** — ki bu sosyalist dünya görüşünün çürüttüğü bir idealleştirmedir — olmadığı açıkça anlaşılabilir bir gerçektir. Sosyalistler bu bilimsel konumlarından ötürü hümanist niteliklerinden hiçbir şey yitirmezler. Tersine onların bu bilimsel konumlar ve kuramsal yaklaşımları **«kendiliğinden hümanizmi»** doğurur. Hümanizm, sosyalist kuramın hareket noktası olmamakla birlikte, onun ideolojik ve toplumsal plandaki ürünüdür.

(devam edecek)

nazım hikmet köşesi

Fevkalede memnunum dünyaya geldiğime,
toprağını aydınlığını, kavgasını ve ekmeğini seviyorum.
Kutrunun ölçüsünü santimine kadar bilmeme rağmen
ve meçhulüm değilken güneşin yanında oyuncaklığı
dünya, inanılmıyacak kadar büyüktür benim için.
Dünyayı dolaşmak,
görmediğim balıkları, yemişleri, yıldızları görmek isterdim.
Halbuki ben
yalnız yazılarda ve resimlerde yaptım Avrupa yolculuğumu.
Mavi pulu Asya'da damgalanmış
bir tek mektup bile almadım.
Ben ve bizim mahalle bakkalı
İkimizde kuvvetle meçhulüz Amerika'da
Fakat ne zarar,
Çin'den İspanya'ya, Ümit Burnun'dan Alaska'ya kadar
her milli bahride, her kilometrede dostum ve düşmanım var.
Dostlar ki bir kerre bile selamlaşmadık
aynı ekmek, aynı hürriyet, aynı hasret için ölebiliriz.
Ve düşmanlar ki kanıma susamışlar
kanlarına susamışım,
Benim kuvvetim:
bu büyük dünyada yalnız olmamamdır.
Dünya ve insanları yüreğimde sır
ilmimde muamma değildirler.
Ben kurtarıp kellemi nida ve sual işaretlerinden,
büyük kavgada
açık ve endişesiz
girdim safıma
Ve dışında bu safın
toprak ve sen
bana kafi gelmiyorsunuz.
Halbuki sen harkulade güzelsin
toprak sıcak ve güzeldir.

KONSTANTİN SİMONOV TÜRKİYE'DE

Bir yayınevinin davetlisi olarak yurdumuza gelen, dünyanın yaşayan en ünlü yazarlarından Sovyetler Birliği yazarı Konstantin Simonov, bu arada 1 Eylül Dünya Barış Günü şenliklerine de katılmıştır. Ayın onbeşine kadar yurdumuzda kalacak olan Konstantin Simonov'u Türkiyeli İlerici yurtsever gençler olarak selâmlar, hoşgeldin deriz.

"BİZ HALKIZ YENİDEN DOĞARIZ ÖLÜMLERDE"



11 Eylül 1973'de bir av başladı Şili'de. Avlananlar ne fil, ne de arslan; avlananlar bildiğimiz insanlardı. Şili çocuklarına süt, köylülerine toprak, işçilerine iş, yersiz yurtsuzuna konut, vatandaşlarına kendi bakırlarının verilmesine dayanamayanlar General Augusto Pinochet Ungarto'nun faşist birlikleri Antlar ülkesinde eşi görülmemiş bir kıyıma giriştiler.

«Demokrasi, demokrasi olabilmek için zaman zaman kana bulanmalıdır denir öteden beri» diyordu Augusto Pinochet ve Hava kuvvetleri Generali Leigh 17 Eylül 1973'de «İspanya'da ki gibi üç yılda bir milyon insan öleceğine üç günde yüz bin insanın ölmesi yeğdir diye düşünüp ona göre hareket ediyoruz» diyordu haber ajanşlarına verdiği demeçte. Ve bu mantıkla 11 Eylül den bu yana öldürülüyor, işkenceden geçiriliyor onbinlerce insan sorgusuz sualsiz, arkadan vurularak; stadyumlara, ayaküstü kurulan toplama kamplarına dolduruluyordu

Şili'nin faşist cuntası, her faşist sistem gibi sadece özgürlüğe ve demokrasiye değil, kültüre, sanata ve güzellikten yana olana da düşman. Düşmanlığına yaktığı kitaplar tanıktır, düşmanlığına ölümünü hızlandırdığı Pablo Neruda tanıktır, düşmanlığına ellerini kesip sonra öldürdüğü Victor Jara tanıktır.

Şili toprağının, ormanlarının ve dağlarının Pablo Neruda'sı. Nobel Ödülü sahibi, özgürlük isteyen tüm insanların şairi Pablo Neruda bir kaç ölüm birden yaşadı 11 Eylül 1973'den 23 Eylül 1973'e geçen 12 gün içinde; insanları sevdiği için, insanların gelecekteki güzel günlerine inandığı için.

Zulüm, acı, ölüm, şu bu
Bir anda gizlerse de tohumu,
Ölmüş gibi görünürsede halk,
Döner gelir elbet birgün Nisan ayı,
Kavuşur baharına toprak,
Kızgın eller dağıtır, atar ağır havayı,
Ölümün içinde yeşerir yaşamak.

dediği için 11 Eylül'den 23 Eylül'e kadar o çok sevdiği insanlarından uzak tuttular onu. Evini basıp yağmaladılar, kitaplarını yaktılar, çalabildiklerini çaldılar, çalamadıklarını kırıp dağıttılar ve kaba kuvvet gösterileriyle hızlandırdılar ölümünü.

25 Eylül'de cenaze törenine faşist takipten ve canilerin elinden kurtulabilen binlerce Şili'li yurtsever katıldı. Son günlerinde insanlarına inancını bir kez daha belirtiyordu «Vatan yaralı ama yenilmiş değil» diyerek.

Alçaklığın ve ölümün kol gezdiği Şili'de türkülerini söyletmiyorlar Şili'lilere. Korkuyorlar umut dolu türkülerinden. Ve korktukları için hayvanca öldürdüler ünlü halk şarkıcısı Victor Jara'yı. İşçiler, yoksul köylüler, bakır ve güherçile madenlerinde çalışanlar, öğrenciler söylerdi türkülerini kara gün gelmeden Şili'ye. Herkez tanırdı Victor Jara'yı, hürriyetin zaferini savunan herkez; Şili'nin içinde Şili'nin dışında tüm dünyada. Kendi kurduğu Quilapayuns grubu ile Halk Birliği programını halka tanıtmak için dolaştığından, şarkılarının devrimci içeriğinden ve halk cephesi için yorulmak bilmez eylemlerinden ötürü affetmedi faşist Pinochet hükümeti onu. Pek çok yurtsever Şili'li ile hapsedildi Santiago'nun Ulusal Stadyumuna. Ve «ölüm stadyumu» nda onun da ölümünü hazırladılar. Öldürdüler onu savunmasızken, hayvanca işkence ederek. Adlarını bütün dünya biliyor General Pinochet, General Leigh, Amiral Merino, General Mendoza her birinin adı faşizmin simgesi. Şerefli ölümün tanıkları şöyle anlatıyorlar: «Ulusal stadyuma getirildi, sadık dostu gitarını da yanında getirmişti ve şarkı söylemeye başladı. Muhafızların ateş açma tehditlerine rağmen tutuklular şarkıya katıldılar. Bir subayın emri ile askerler Jara'nın parmaklarını kırdılar önce, sonra ellerini kestiler. Artık gitarını çalamıyordu. Fakat zayıflayan bir sesle sürdürüyordu türkü söylemeyi. Bir mermi ile kafatasını parçaladılar tutuklulara gözdağı vermek amacıyla türbünlerin önüne astılar ölüsünü.»

5 Aralık 1973'de, faşizmin ve emperyalizmin saldırısına uğramış olan Şili'de besteci olan Luis Abvis de ölüme mahkûm edildi. «Iquiequ'li Santa Marına Türküsü»nü bestelemişti.

Şili'nin kültür alanında ki gururu olan ve Nobel edebiyat ödülünü kazanan şairlere işkenceler edildi. Victor Jara öldürüldü, Angel Parra hapsedildi, darbe sırasında Avrupa turnesinde bulunan Quilapayun ve Inti-Illimanı şonkui grupları sürgünde kalmaya zorlandı, Yazarlar Birliği dağıtıldı, en iyi tiyatrolar kapatıldı, binlerce kitap «zararlı» gerekçesiyle yok edildi. Faşistlerin bir kaç gün içinde ve katilce bir öfkeyle kültüre ve sanata karşı giriştikleri imha hareketinin yalnızca birkaç örneğidir saydıklarımız.

Cuntanın bu cinayetleri, sanatın zorbalığa; baskıya, sömürüye karşı nasıl etkin bir güç olduğunu, emeğin egemen olacağı bir dünyanın kurulması savaşımında nasıl gür bir kaynak olduğunu gösterir.

«Şili'de halk bugün savaşıyor, cesaret ve aklın gücüyle» Hergün güçlenen bir kavga sürüyor 11 Eylül 1973'den bu yana Şili' de «Kuvvet onlarda, köleliği geri getirebilirler; ne varki sosyal ilerleme ne kuvvetle durdurulabilir ne de cinayetlerle! diyordu son mesajında başkan Allende. Ve cuntanın azgın günlerinde Şili'li bir vatansever «Savaşmaktan yılmayacağız, eğilmeyeceğiz, savaşacağız çıplak ellerimizle bile.» diyordu. Bu deyiş Şili'li tüm yurtseverlerin istemiydi, bugün de aynı istem sürüyor daha da güçlenmiş olarak, daha da güçlenerek sürecek. Ağlamıyor artık Şili'de bugün kadınlar, donmuş gözyaşları yanaklarında. Gülemiyor artık Şili de bugün çocuklar donmuş gülücükleri dudaklarında, kızgın bir hınç var tüm Şili'lilerin yüreğinde Faşizme ve Emperyalizme.





başyazı

DGM'NE KARŞI SAVAŞIM. GÜNÜN SAVAŞIDIR.

Ülkemizde demokrasi savaşımında saflar gittikçe netleşiyor. Bir avuç işbirlikçi, vurguncu ile işçi sınıfı, emekçi halk arasındaki çelişki derinleşiyor. Demokrasi savaşımı, gittikçe daha geniş yığınları kucaklıyor. Emekçi halkımız, acil ekonomik, demokratik istemleri ile politik istemlerini, ileri demokratik bir Türkiye, halktan yana bir iktidar istemlerini daha sıkı birleştiriyor. Bu gelişim, ülkemizin içerisinde bulunduğu aşamanın en önemli karekteristiklerinden birisidir.

Demokrasi savaşımının bu denli gelişmesi, egemen güçlerin ve onların politik plandaki temsilcisi olan MC'nin içerisindeki ayrışmaları daha belirgin kılıyor. Tekelci sermayenin çeşitli grupları arasındaki birleşen ve ayrışan noktaları netleştiriyor.

DGM kanun tasarısının yasalaşması konusunda MC içerisinde ortaya çıkan farklılıklar bunu ortaya koymaktadır. Bu farklılıklar, DGM kanun tasarısının engellenmesi doğrultusunda, demokratik güçler için yeni fırsatlar doğurabilir. Ancak, bu farklılıklara bel bağlamak yanlıştır. Tekelci sermayenin çeşitli gruplarını birleştiren yanın, emekci halkımızın gittikçe yükselen demokrasi savaşımı karşısında sınıfsal çıkarlarının korunması olduğu unutulmamalıdır. Tekelci sermayenin çeşitli grupları ve MC içerisindeki farklılıklardan yararlanılmakla birlikte, gündemde olan sorun, demokratik hak ve özgürlüklerin korunup, geliştirilmesi doğrultusunda bütün ulusal demokratik güçlerin eylem birliğinin pekiştirilmesidir.

Demokratik hak ve özgürlüklerin korunup, geliştirilmesi savaşımı. aynı zamanda, işbirlikçi burjuvazinin savaş kışkırtıcı, şoven, militarist politikasına karşı dirençle birleştirilmelidir. Bu konuda gerekli özeni göstermeyen güç ve örgütlerin, emekçi kitleler karşısında kararlı ve tutarlı olma inandırıcılığını koruyamıyacağı, diğer demokratik güç ve kuruluşlara güven veremiyeceği açıktır. Çünkü, demokrasi savaşımı ile barış savaşımı birbirini tamamlayan bir bütündür, ayrılamaz.

Kuşku götürmez bir gerçektir ki, demokratik hak ve özgürlüklerin korunup, geliştirilmesi savaşımının son günlerdeki en can alıcı konusu, faşist nitelikteki DGM kanun tasarısının engellenmesi konusu olmuştur.

Demokratik güçlerin ağır baskısı karşısında meclisler tatile girmeden DGM kanun tarasınını yasalaştıramıyan MC, amacına ulaşmak için meclisleri 14 Eylül'de olağanüstü toplantıya çağırmıştır. Bu girişim de göstermektedirki, egemen güçler, yarattıkları bunalımın üstesinden anti-demokratik yöntemlerle gelmek konusunda kararlı görünmektedirler. Bunun koşullarını hazırlamak için, faşist saldırıların birdenbire hızlanması ve faşist cinayetlerin artması, başka türlü açıklanamaz. Elazığ'da, Ankara'da da, İzmir'de, İstanbul'da ve bütün yurt çapında faşist saldırılar ve cinayetlerin, DGM kanun tasarısının yasalaşması için meclislerin olağanüstü toplantıya çağrıldığı dönemde yoğunlaşması bir rastlantı olamaz. Egemen güçler, yıllardır oynadıkları klasik oyunlarını yinelemektedirler: Faşist saldırıları yoğunlaştırarak, ülkenin «olağanüstü» bir aşamada olduğunu, «olağanüstü durumların olağanüstü yöntemlerle» aşılabileceği konusunda kamuoyu oluşturmak istemektedirler. Bu bilinen oyun, demokratik güçlerin, kuruluşların, kişilerin dikkatinden kaçmamıştır.

Ancak, oyunu farketmek, DGM'nin yasalaşmasına karşı çıkmak yetmez! Gerici güçlerin oyununu bozmak için ulusal demokratik güçler arasındaki eylem birliğini pekiştirmek, parlamento içi ve parlamento dışı demokratik çıkışları ustaca birleştirmek gerekir. Bu savaşımında başını işçi sınıfının çekeceği, kuşku götürmez bir gerçektir. Fakat, her demokratik güç ve kuruluşa düşen sorumluluk, diğerinin sorumluluğunu azaltmaz. Bundan çıkacak sonuç, DGM kanun tasarısının yasalaşması için demokratik güç ve kuruluşların özverili çalışmalar yapması gereğidir.

Bu sorumluluğun bilincinde olan devrimci yurtsever gençler olarak, her konuda olduğu gibi, DGM kanun tasarısının yasalaşmaması içinde, başta işçi sınıfı olmak üzere, bütün ulusal demokratik güçlerle uyum içerisinde hareket edeceğiz, işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluşu yolundan ayrılmayacağız. D G M G E Ç M E Y E C E K T İ R!

Her Üniversite Şili İle Dayanışmanın Bir Merkezi Olmalıdır

11.Eylül.1976, Şili halkının faşist generallere karşı amansız savaşımı sürüyor. Tüm dünya ilericileri, demokratları ve sosyalistlerinin, Şili halkıyla, gençliğiyle sıcak kardeşlik ve dostluk ilişkileri, anti-emperyalist-anti-faşist dayanışma eylemleri, büyük boyutlara ulaşıyor.

Uluslararası emperyalist tekellerin, CİA'nın, yerli gericilerin, Maocuların, faşist genareller çetesine hertürlü maddi yardımı yapmasına karşın, anti-faşist savaşım gerilemiyor. Dünyanın her yerinde, özellikle sosyalist ülkelerde, Şili halkı ve yurtseverleri ile dayanışma, faşist Şili cuntasının uluslararası planda tecrit olmasına yolaçıyor. Bu konuda, Şili Üniversiteleri Federasyonu **ALEJANDRO ROJAS**; şöyle diyor: **«Bugün dünya sosyalist sistemin varlığı, Şili'deki sınıf savaşının varlığını derinden etkiliyor. Dünya devrimci sürecinin hızlanması. Sovyetler Birliğinin gücü, faşist Pinochet rejiminin de uluslararası planda soyutlanmasını getiriyor. Dünya sosyalist sisteminin varlığı Şili'deki savaşımı pozitif yönde etkiliyor. Artık Şili halkı, kimin dost, kimin düşman olduğunu iyi ayırdediyor...»**

Sosyalist ülkeler yanında kapitalist ülkeler ilericileri, demokratları, namuslu insanları da, Şili halkının demokrasi savaşımını vargücüyle destekliyorlar. Yığınsal gösterilerle, uluslararası dayanışma günleri ile Şilili yurtseverlere destek oluyorlar.

Uluslararası Öğrenci Birliği (IUS), Şili öğrencilerinin mücadelelerini aktif bir biçimde destekledi ve destekliyor. IUS'nin düzenlediği kampanyalara milyonlarca genç dünyanın dört bir yanından katılmaktadır **«Her üniversite, Şili ile dayanışmanın bir merkezi durumuna getirilmelidir»** sloganı, bu kampanyanın boyutlarını gösteriyor. IUS, tüm dünya öğrencileri ile dayanışmada somut eylemler koymaktadır.

Bugün, Şili'deki faşist karşı-devrim komplosunun üçüncü yıldönümü .Türkiye gençliği olarak bugün Şili gençliği ile dayanışmayı güçlendirmek görevimizdir. Türkiye işçi sınıfı, onun demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü **DİSK**'in, böylesi önemli bir günde **«Şili halkı ve yurtseverleri ile dayanışma»** gösterileri düzenlemesi, bu dayanışmanın somut bir örneğini vermektedir.

Şili gençliği ile dayanışma, kuşkusuz bir günlük anma günü ile sınırlandırılamaz İlerici Türkiye gençliği, gerici-faşist karması MC'nin demokratik yollardan düşürülüp, yerine halktan yana ileri demokratik bir iktidarı getirme savaşımında işçi sınıfımızla, tüm ulusal demokratik güçlerle güç ve eylem birliği yapmasıda bu dayanışma ile yakından ilgilidir. Yine **ALEJANDRA ROJAS: «Türkiye gençliği ve öğrencilerinin esas dayanışması kendi ülkelerindeki mücadeleleridir. Çünkü onların ülkelerinin demokratikleştirilmesi için savaşması, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımına katılması dayanışmanın esas göstergesidir.»** diyor.

11 Eylül, Şili halkı ve yurtseverleri ile dayanışma gösterilerine Türkiye ilerici, yurtsever gençliği en geniş bir biçimde katılmalıdır. Binlerce Şilili ilerici yurtsever, sosyalistinin katili faşist cuntanın yıkılması için tüm ilericiler elele vermelidir. Şili halkı ve gençliğiyle omuz omuza savaşmalıdır. Böylesi bir günde birlik, dayanışma, mücadele bayrağını yükseltip, Şili gençliğiyle dayanışma gösterelim.

YAŞASIN TÜRKİYE GENÇLİĞİNİN ŞİLİ GENÇLİĞİ İLE KARDEŞÇE DAYANIŞMASI.

YAŞASIN ŞİLİ HALKI VE YURTSEVERLERİNİN BARIŞ. DEMOKRASİ, TOPLUMSAL İLERLEME SAVAŞIMI.

YAŞASI UNİTAT POPULAR.

YAŞASIN, ULUSLARARASI DAYANIŞMA.

İŞÇİ SINIFI KENDİ YOLUNDA

Baştarafı 4. sayfada

emperyalizminin desteklediği örgütlere yardım ederek oradaki halkın gerçek kurtuluş örgütü olan MPLA'nın karşı saflarında yeralmışlardır. Bunlar dünya sosyalist sistemine küfrederek açıkça emperyalist güçlerin kucağına oturmuşlardır. Portekiz'de, Şili'de, Angola'da, Vietnam'da, Kamboçya ve Laos'ta yaptıkları şey ulusal kurtuluş hareketlerine, işçi sınıfı hareketlerine saldırmak ve güçlenen anti-emperyalist, anti faşist cepheyi bozmak çabaları olmuştur. Sosyalist sisteme karşı A.B.D. emperyalizmini NATO'yu savunmuşlardır. Ama bu çabaları boşuna. Her yerde yenilgiye uğramışlar ve yenilmektedirler. Çünkü artık bugün çağımızda dünya sosyalist sistemi tayin edici güç haline gelmiş, uluslararası işçi sınıfı hareketleri genişlemiş, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşları büyük boyutlar kazanmıştır.

İşçi sınıfına ters akımlar; Maocu'lar, Troçkistler, goşistlerin ülkemizdeki uzantıları da dünyadaki yol arkadaşlarından geri kalmamışlar, başta Sovyetler Birliği olmak üzere diğer sosyalist ülkelere küfür ederek NATO-yu savunmuşlar, ABD'nin Ortadoğu'daki jandarması İran Şahına alkış tutarak ABD'nin kucağına oturmuşlardır. Bu örnekleri daha da çoğaltabiliriz. Ama şunu iyi bilmeliyiz ki işçi sınıfına ters olan bu akımlar ancak öğrenci-gençlik içerisinde kendilerine hayat alanı bulabilmektedirler. İşçi sınıfı bu sapık akımları arasından söküp atmıştır. İşçi sınıfını kendi peşlerinden sürükleyemeyen bu bozguncu, maceracı akımlar çareyi işçi sınıfı hareketine saldırmakla bulmuşlardır. Bunun en açık örneği ülkemizde DİSK mitinglerinde, Sungurlar'da, Pancar Motorda, Pilipiste. Elka direnişinde Maden-İş 6.cı Bölge Konseyi toplantısında işçilere saldırarak grev ve direnişleri sabote etmeye çalışmışlardır. Bu akımların işçi sınıfı hareketine karşı tavırlarının birinci yanı işçliere saldırmak, ikinci yanı ise aralarına girerek hareketi içinden kundaklamak ve sabote etmek olmustur.

İşçi sınıfı ve emekçi halk bir gün gericilerden ve faşistlerden hesap soracağı kadar bütün bu sapık bozgunculardan da hesap soracaktır. İşçi sınıfı bu sapık akımlardan, bozgunculardan, gericilerden, faşistlerden **«kendi yolunda yürüyen gençliği»** göz bebeği gibi korumasını bilecektir.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI DAYANIŞMASI.

YAŞASIN İŞÇİ-GENÇLİK DAYANIŞMASI.

İGD, ŞİLİ HALKI VE GENÇLİĞİ İLE ELELE

(Baştarafı 3. sayfada)

de iyiniyetli, dürüst, ama yetersiz bilinçte birçok insan vardı. (İlerici Yurtsever Gençlik, Sayı 13)»

Bölücü akımların içerisinde maoizmin özel bir yeri vardır. Bu özellik, maoizmin kaynağı Pekin yönetici kliğinin Şili'deki faşist cuntayı desteklemesinden kaynaklanmaktadır. **«Şunu belirtmek gerekiyor ki, maoizm Şili-de hiç bir zaman taraftar bulabilecek, gelişebilecek bir ideoloji değildir. Çünkü Şili halkı, Çin Hükümetinin ihanet içindeki politikasını, onun faşist cuntayı** desteklemesini, **Pekin Bankası**nın Şili'de bir şubesini açarak faşist cuntaya malî destek göstermesini nefretle karşılıyor. Cuntanın 1973'den bu yana Çin-den aldığı yardım dört katına ulaşmıştır. (agk.)»

Şili gençliğinin bugüne dek verdiği savaşımın ve elde ettiği deneyimlerin dünya gençlik hareketine büyük katkıları olduğu kadar, dünya gençlik ve öğrenci hareketinin Şili gençliğine gösterdiği destek ve dayanışma da geniş boyutlara ulaşmıştır. Bu dayanışma, ulusal ve uluslararası planda faşist cuntanın tecrit edilmesi, bu doğrultuda Birleşmiş Millet Teşkilâtı, çeşitli ülkelerin parlamentoları ve hükümetleri düzeyinde sürdürülen girişimler, dünya demokratik kamuoyunun harekete geçirilmesi için uluslararası demokratik örgütlerle dayanışma eylemleri biçiminde kendisini göstermektedir Dünya ölçüsünde, **«HER ÜNİVERSİTE ŞİLİ İLE DAYANIŞMANIN BİR MERKEZİ OLMALIDIR»** belgisi altında kampanyalar açarak, **«FAŞİST PİNOCHET CUNTASININ ŞİLİ'Lİ YURTSEVERLERE KARŞI İŞLEDİĞİ CİNAYETLER»** konulu seminerler düzenliyerek kanlı askerî cuntanın uluslararası düzeyde lânetlenmesi için yoğun çalışmalara girişen DDGF, UÖB ve diğer birçok gençlik örgütleri, kardeş Şili halkı ve gençliği ile olan bu dayanışmasını önümüzdeki dönem daha üst düzeye çıkarmanın hazırlığı içerisindedir.

Türkiye gençliğinin, kendi işçi sınıfı ve emekçi halkının yanında faşist kanlı teröre karşı verdiği demokratik savaşım aynı zamanda emperyalist güçlere karşı savaşımdır ve dolayısıyla emperyalist güçlerin çeşitli ülkelerdeki işbirlikçilerine, bu arada faşist cuntaya karşı savaşımdır da.

Fakat, bu dayanışma biçimi, özel olarak Şili halkı ve gençliği ile örgütlü dayanışma eylemlerinin konmasını engellemez. Bugün, Şili halkının ve gençliğinin içerisinde bulunduğu faşist baskı ve terör koşullarını ortadan kaldırabilmesi için sözkonusu dayanışma biçimlerini güçlendirmemiz gerekir. Bu gerçeğin bilincinde olan **İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ (İGD)**, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız ile birlikte, Şili işçi sınıfına, halkına ve gençliğine dayanışmasını bir kez daha ilan ediyor, bu dayanışmanın güçlendirilmesi için bütün ilerici gençliğin seferber edilmesini ön plana koyuyor.

YAŞASIN, ŞİLİ HALKININ VE GENÇLİĞİNİN FAŞİZME KARŞI DEMOKRATİK SAVAŞIMI.

YAŞASIN, GENÇLİĞİN ULUSLARARASI DAYANIŞMASI.

KAHROLSUN FAŞİST ŞİLİ CUNTASI.



ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ 30 YAŞINDA

I U S



Dünya öğrencilerinin yığın örgütü **Uluslararası Öğrenciler Birliği** (IUS), Ağustos ayının 27'sinde mutlu bir günü, 30. kuruluş yıldönümünü kutladı. İlk günden bu yana, kalıcı **barış, anti-emperyalist dayanışma ve ilerleme** temel belgisi ışığında öğrencilerin tüm sorunlarına eğilen, ulusal öğrenci örgütlerine uluslararası alanda destek olan UÖB saygınlığı, etkenliği olan uluslararası gençlik örgütlerinden biridir.

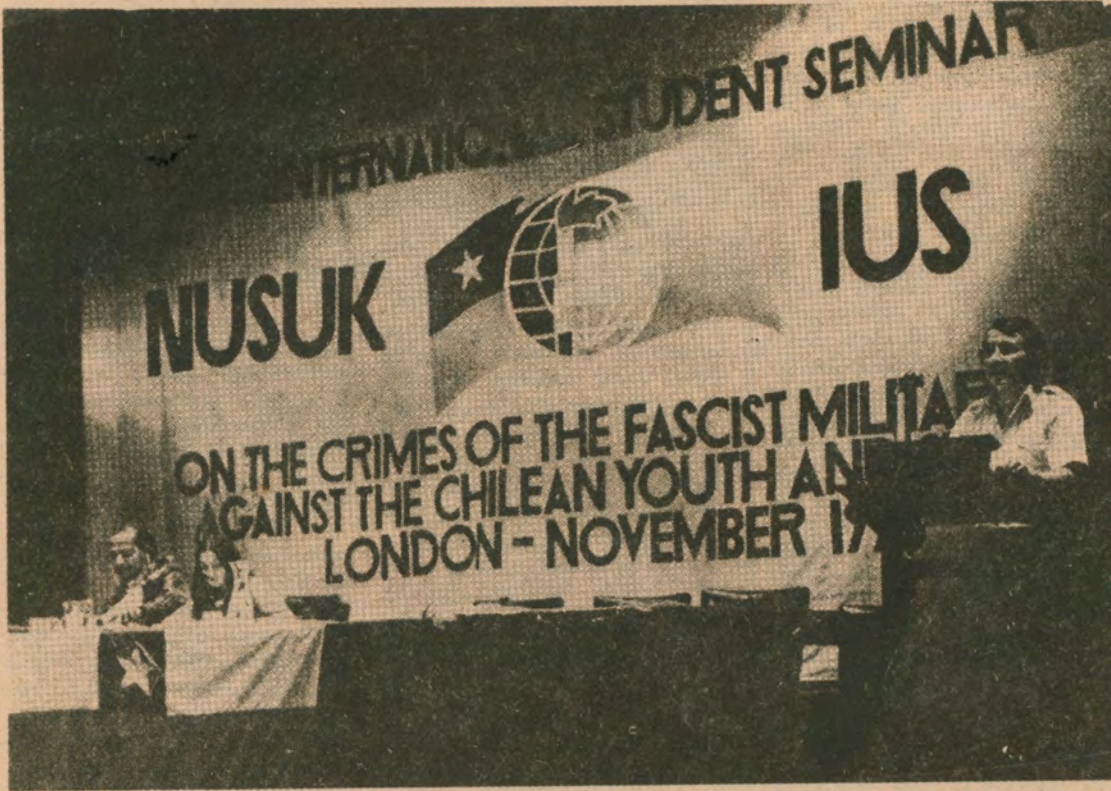
UÖB, 27 Ağustos 1946'da yeni özgürlüğüne kavuşmuş Çekoslovakya'nın başkenti Prag'da toplanan **Öğrencilerin Birinci Dünya Kongresinde**, öğrencilerin İkinci Dünya Savaşı boyunca faşizme karş verdikleri savaşımır bir sonucu olarak kuruldu. İşgal altında, faşizme karşı direnirken vurulan Çekoslovak öğrencilerin anısına, **17 Kasım Uluslararası Öğrenci Günü** olarak kutlanmaya başladı.

Dünyanın çeşitli ülkelerinden 90 ulusal öğrenci örgütü ve tüm dünya öğrencilerinin %75' UÖB'ne bağlıdır. Birliğin üyeleri ve orantılı olarak uluslararası etkinliği son yıllarda göze çarpan bir artış göstermiştir ve bu gelişimin en temel nedeni UÖB'nin ilke ve çalışmalarının dünya ilerici öğrencilerinin çoğunun çıkarıyla uyum halinde olmasıdır. UÖB, otuz yılının her anını barış için, emperyalizme, sömürgeciliğe ve yeni sömürgeciliğe karşı dövüşen, karşı koyan, bağımsızlık, ulusal kurtuluş, egemenlik, toplumsal ilerleme ve ulusal kültür geleneklerinin gelişimi için savaşan çeşitli ülkelerdeki öğrencilere büyük yardımlarda bulunmak, onlara etkin destek olmakla geçirdi.



UÖB öncülüğünde, Güney Vietnam, Portekiz sömürgeleri, Güney Amerika Ülkeleri halkları ve öğrencileri ile dayanışma için komiteler kuruldu. Aynı zamanda Venezuella, Porto Riko, Sudan gibi ülkelerin ulusal öğrenci örgütlerinin yönettiği kampanyalara geniş çapta uluslararası dayanışma gösterdi. **Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivalleri** UÖB'nin eylem alanlarından biri olmaktadır. Barış, arkadaşlık ve anti-emperyalist dayanışma temel belgisi altında, değişik ülkelerde yapılan bu festivallerde dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen öğrenciler her konuda düşünce alışverişinde bulunuyorlar. 1978'de Küba başkenti Havana'da yapılacak olan festival için **Küba Sosyalist Gençlik Birliği** ve **UÖB** ortak çalışmalar yürütüyorlar ve Dünya Öğrenci Haberlerinin son, Ağustos sayısında bu toplantı için tüm dünya gençliğine çağrıda bulundular.

Uluslararası Öğrenci Birliği, her yıl Kasım'ın 10'undan 17'sine dek, Uluslararası Öğrenci Günü ile son bulan barış ve ulusal bağımsızlık uğrunda savaşım için **Uluslararası Gençlik ve Öğrenci Haftası** düzenlemektedir. UÖB'nin 30 yıllık geçmişine şöyle bir bakarsak, öğrenciler çıkarına somut girişimlerle dolu olduğunu görürüz:



Vietnam halkı ve öğrencileri ile dayanışma kampanyası örgütledi ABD Hükümetinin çalışmalarını şiddetle mahkûm etti, Demokrat Vietnam Cumhuriye'i' nin bombalanmasına son verilmesini ve Amerikan saldırganlarının ülkeden çekilmesini istedi ve tüm üye örgütlerini, Vietnam halkını desteklemeye ve Vietnamlı yurtseverlere maddi yardımda bulunmaya çağırdı. Bu konuda UÖB'nin üstlendiği görevlerden en büyüklerinden biri, Prag'da, 1968 Martında toplanan Vietnam ile dayanışma konferansıydı. Konferansa katılanlar, tüm dünya öğrencilerini ve öğrenci örgütlerini, Vietnam yurtseverlerine daha büyük politik, moral ve maddi destek sağlamaya ve dayanışmalarını, her yola başvurarak, gösterilerle, yürüyüşlerle yabancı müdahale olmaksızın kendi sorunlarını çözme fırsatını vermeye zorlamak için dünya kamuoyunun harekete geçirilmesi çağrısında bulundu.



Nijerya'da sömürgecilik, yeni sömürgecilik ve ırk ayrımına karşı Savaşım Üzerine Uluslararası seminer düzenledi.

Kenya'da Sömürgeciliğe Karşı Tüm Afrikalı Öğrenciler Konferansı düzenledi.

Şili, Peru, Bolivya ve Brezilya'da cahilliğin ortadan kaldırılması için kampanyalar, seminerler örgütledi.

Büyük Devrimin 50. yıldönümünü kutlamak için Ağustos 1967'de Leningrad'da toplanan gençlerin uluslararası toplantısına aktif olarak katıldı. UÖB, eğitimin demokratikleştirilmesine ve yenileştirilmesine, öğretimin ve öğrenci hayatının geliştirilmesine ve gelişmekte olan ülkelerdeki öğrenci örgütlerine ulusal uzmanlar yetiştirmesi için yardım edilmesine büyük önem veriyor **İrlanda'da 1968'de toplanan, Eğitimin Demokratikleştirilmesi Sorunları Üzerine Avrupa Semineri buna en iyi örnektir.**



UÖB, barış içinde birarada yaşama, genel ve tam bir silahsızlanma için mücadele ediyor ve bu konuda öğrencileri uyarmak, onlara barış için savaşımın nedenlerini örgütleme biçiminde yürütülen çalışmalarla, Helsinki'de yapılan **Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansında** alınan kararların yaşama geçirilmesine çalışıyor.

Üç yıl önce, faşist Şili cuntasının Şili halkına karşı giriştiği kanlı darbeden bu yana Uluslararası Öğrenciler Birliği, uluslararası dayanışmanın soylu bir örneğini veriyor. Darbenin ertesi gününden başlayarak, kendine bağlı tüm ulusal örgütleri, faşistler tarafından katledilmeye çalışılan Şili halkı ve öğrencilerine destek olmaya çağırdı, Şili'li satılmış hainlerin, halkına ihanet edenlerin içyüzlerini yayın organlarında, seminerlerde, açık hava, kapalı salon toplantılarında açıkladı.

«HER ÜNİVERSİTE, ŞİLİ İLE DAYANIŞMANIN MERKEZİ OLMALIDIR» belgisi altında başlanan militan çalışmalar zamanla dünyayı sardı, değişik kıta ve ülke üniversitelerinde Şili köşeleri, komiteleri başgöstermeye başladı.



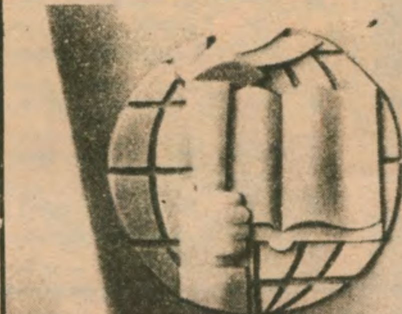
Her ay dört ayrı dilde —İngilizce, Fransızca, Almanca ve İspanyolca— yayın yapan **Dünya Öğrencileri Haberleri**'nde sürekli olarak Şili hakkında yazılar yayınlanıyor, özel muhabirler araştırmalar yapıyor, imza kampanyaları açılıyordu. Uluslararası demokrat güçler tarafından Danimarka, İsveç, Venezüella, Sovyetler Birliği'de yapılan Şili cuntasının Cinayetlerini Araştırma Komisyonunun toplantılarına aktif olarak katıldı ve bu toplantılarda alınan kararların dünya kamuoyu tarafından biran önce duyulması için büyük çaba gösterdi.

Luis Corvalan ve diğer tutuklu yurtseverlerin serbest bırakılması için dünya ilericileri tarafından yürütülen kampanyalarda UÖB'nin seçkin bir yeri bulunmaktadır. Bu kampanyalar nedeniyle Şili cuntası güç durumlara düştü ve **Luis Corvalan**'ın oğlu **Alberto Corvalan**'ı ve **Şili Komünist Gençlik Örgütü Genel Sekreter'i Gladys Marin**'i serbest bırakmak zorunda kaldı. **Alberto Corvalan** yapılan işkencelerin sonucu oluşan hastalıktan çok genç yaşında aramızdan ayrıldı. Bu kampanyalar Şili'de faşizme karşı döğüşen öğrencileri yüreklendirmekte, onlara hiç bir zaman yalnız olmadıklarını ve olmayacaklarını anımsatmaktadır.

11 Eylül kara darbesinin 3. yıldönümündeki UÖB, dünyanın diğer demokrat ve ilerici örgütleriyle birlikte, geçen yıllardan çok daha geniş boyutlarda, ülkemizde DİSK öncülüğünde kutlanacak olan, Şili halkıyla Dayanışma Haftası düzenleyecektir. Ülkemizdeki öğrencilerinde, UÖB'nin bu çağrısına yürekten uyacakları kuşkusuzdur.

UÖB BAŞTA DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK FEDERASYONU OLMAK ÜZERE KENDİSİ GİBİ İLERİCİ ÖRGÜTLERLE HER ZAMAN İŞBİRLİĞİ YAPMAKTADIR. BU İŞBİRLİĞİNİN SOMUT KAZANIMLARI GÖZLERİMİZİN ÖNÜNDEDİR 30. YILDÖNÜMÜNÜ KUTLADIĞI ŞU SIRALARDA ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ'NE DOST SELAMLARIMIZI İLETİR, BARIŞ, BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE İLERLEME İÇİN SAVAŞIMLARINDA HER ZAMAN YANLARINDA OLDUĞUMUZU BİLDİRMEYİ BİR GÖREV BİLİRİZ.

«Barış ve insanlığın daha iyi geleceği için mücadele (ölen) öğrenci arkadaşlarımın anısına»
17 Kasım 1974
(Dünya Öğrenciler Günü)



İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ● Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ● Sahibi: Serter Ersin ● Sorumlu Yönetmen: Bahattin SEVEN ● Yönetim Yeri: Divanyolu, Klodfarer Cad. Örer İşhanı, No: 33-35/11, Cağaloğlu-İstanbul ● Yazışma Adresi: P.K. 914, Sirkeci ● Ankara Bürosu: Rüzgârlı İbrahim Müteferrika Sok. Fazilet Han Kat: 4 No: 404, Ulus, ● İzmir Bürosu: Halimağa Çarşısı, 863. sokak Küçükçercioğlu İşhanı No: 1-2 Konak ● Diyarbakır Bürosu: Gazi Cad. Eğili İşhanı, Kat. 3 No. 307 ● Gaziantep Bürosu: Suburcu Cad. İncioğlu İşhanı Kat: 3, No: 88 ● Abone: 6 Aylık 25.— TL., 12 Aylık 50.— TL. ● Dizgi Özkaya, BASKI : ÖZ-AKIN MATBAASI ● Son Baskı: 10-9-976